

وارلیق

آیلیق تورکجه و فارسجا فرهنگی نشریه
مجله ماهاانه فرهنگی فارسی و ترکی آذربایجانی
۶ اینجی صایی - هور ۱۳۵۸ - شماره ۶

ملاپناه واقف

(۱۷۱۷-۱۷۹۷)

آذربایجانین ۱۸ اینجی عصر، انگور کملی شاعری،
آذربایجانی استقامت وئرن و
بؤبوك دولت خادمی

ایچینده کیلر

(فهرست)

- ۱ - ویژگیهای ترکی آذربایجان : دکتر حمید نطقی
۲ - آذربایجان ادبیات تاریخینه بیرباخیش : دکتر جواد هیئت
۳ - آذربایجان ادبیاتیندا چناس : ت . پیرهاشمی
۴ - سید عظیم شیروانی : ح . م . ساوالان
۵ - فولکلور : گندیمین تویلاری : عباس عبدالله - منتظری خامنه‌ای
۶ - شعر (عاشق امراء) دن
۷ - جبار عسگرزاده بافقه‌بان : صمد سرداری‌نیا
۸ - وارلیقیم : وولقان
۹ - از نامه‌های رسیده : فرزندان غیور آذربایجان : مهدی دربانی
۱۰ - در رثای حضرت آیت‌الله طالقانی : طالقانی‌آتا : شعر ازواله
۱۱ - بازگشت بوطن و شعر از پرسور غلامحسین بیگدلی
۱۲ - گونش باتارکن (در رثای واحد) پرسور غلامحسین بیگدلی

ویژگیهای ترکی آذربایجان

دکتر حمید نطقی

خصوصیات زبان ترکی آذربایجان را در سه بخش مطالعه خواهیم کرد:

- خصوصیات فونولوژیک ترکی آذربایجان، ۲ - خصوصیات مرفوولوژیک،
- ۳ - خصوصیات لغوی (لکسیک). منظور از این بررسی روشن کردن وجود امتیاز این زبان از سایر زبانهای خویشاوند، بخصوص در رابطه با ترکی ترکیه است.
در تهیه این مختصر از آثار دانشمندان زبان‌شناس و تورکولوگهای آذربایجان شوروی، ترکیه و انگلستان از جمله استاد شیرعلیوف (لهجه و خصوصیات، بیلیمسل بیلدربیلر ۱۹۵۷)، پرنفسورس. جعفروف (لکسیک ۱۹۷۰)، دمیرچیزاده عضو اکادمی علوم آذربایجان شوروی (فوتبیک ۱۹۷۲)، استاد دیلاچار (تورکلکدیلینه گنل پیر باقیش ۱۹۶۴)، جی. ال. لویس (صرف و نحو ۱۹۷۵) و لردهرارد کلاوزن (نخات ۱۹۷۲) استفاده شده است.

بخش اول - خصوصیات فونولوژیک

الف - آسیمیلاسیون

مفهوم یکسان و یا شبیه شدن فونمی^۱ است در ارتباط فونم مجاور؛ و در دو واحد مختلف و مجاور، نزدیکتر شدن دو فونم پهلو به پهلوست.
این همانند شدنها را اغلب در لهجه‌های مختلف ترکی آذربایجان می‌توان یافت و از این میان محدودی پژیان نوشته و ادبی انعکاس می‌یابد که ما در مواردی که وضع چنین است تصریح خواهیم کرد. اغلب آنچه در اینجا می‌آوریم بیشتر موضوع بحث بررسیهای لهجه‌شناسی (دیالکتولوژی) می‌تواند بود. فایده علمی این بحث رهائی مبتدیان از تردید است که پسا در نوشته‌های خود (که مجمل و دلیلی برای انعکاس مستقیم تلفظ محاوره‌ای در میان نیست) نمی‌دانند چه وجہی را باید ترجیح داد؟. اینک حاصل بررسی ما درباره آسیمیلاسیون‌های معمول در محاورات به لهجه‌های مختلف آذربایجانی:
- در زیر تأثیر تلفظ قبه‌چاقی بخصوص در مجاورت فونم‌های (زیس-شست) در پسوندهای جمع، فونم (ل) مبدل به (د) می‌شود: گُوزلر (چشمان) گُوزدَر، آتلار (اسبان) آتلار، بلیطرل (بلیطها) بلیطدر...

۱ - صدا

۲- هنلا درین خی از نشریات اخیراً مواردی چون «آندا یازیلوب» به جای «آندا یازیلوب» - با اسقاط «ل» - و «ستن» به جای «ستدن» - با ادغام دال در نون - با راه‌داده شده است .

(که در نوشته باید به صورت گوزلر، آتلار و بلیطلر بیاید).
- تبدیل (تپ) به (پپ) در محاوره، چون تبدیل تاپماق (پیداکردن) به تاپیاق.
- تبدیل (س د) به (ز د): چون آراسدان (از ارس) آرازدان.
صورت (آراز) بهجای (ارس) به تدریج وارد زبان ادبی و کتبی ترکی آذربایجانی شده است.

- تبدیل (ن ل) به (ن ن) چون در آنلاماق (فهمیدن) آنلاماق
و قارانلیق (تاریکی) قارانلیق.
- تبدیل (ر ل) به (ل ل):
چیخارلار (برون می آیند) چیخاللار،
اوینارلار (بازی می کنند) اویناللار و امثال آن.
- تبدیل (ر ل) به (ر ر):
مثال از زبان محاوره‌ای برخی از لهجه‌های ترکیه:
جاناوارلار (جانوران) جاناواررار
وازمحاورات آذربایجانی بهجای قارلی (برف‌آلود) قارری و ترلی (عرق‌دار) ترری
و امثال آن

- تبدیل (ن د) به (ن ن): مندن (از من) من نن
- تبدیل (ن م) به (م م):
دینمز (صدا در نمی‌آورد) دیمزقانماز (نمی‌فهمد، نفهم) قامماز
(در ترکیه هم سن می «آیا توهم؟» سمعی، یانمیش «سوخته» یاممیش ...
شنیده می‌شود). - تبدیل (ل س) به (س س): گلسين (بیاید) گسسين ،
اولسون (باشد) اووسون. - تبدیل (ت س) به (س س):
آنسين (بیندازد) آسسین، گتسنه (اگر برود) گتسسه .
- تبدیل (ت د) به (ت ت)، انتدیگی (عمل او) انتتگی ...
- تبدیل (ش د) به (ش ت): بؤلوشدورمه (تقسیم و بخش بخش کردن) بؤلوشتورمه ...
(صورت اخیر یعنی تبدیلاتی از قبیل «ش د» به «ش ت» و «ت د» به «ت ت» بنام
قاون هم‌آهنگی غیر مصوتها در زبان ادبی و کتبی ترکی امروز پذیرفته شده است).
- تبدیل (ل د) به (ل ل): آلدات (گول بزن) آلالات.
- تبدیل (ج ش) به (ش ش): آچ شالی (شال را بازکن) آش شالی.
- تبدیل (د ت) به (ت ت): آدتاپ (اسم پیداکن) آتتاپ.
- تبدیل (م ل) به (م ن): آداملار (آدمها) آدامنار.

- تبدیل (زس) به (س‌س): یازسا (اگر بنویسد) یاسسا .
بطوری که گفته شد همه این تبدیلات در محاورات صورت می‌گیرد و در زبان
ادبی و مکتوب (جز در موقع استثنایی) جایی ندارد.

بسیار پرور
در اینجا، مقصود افزایش عنصر یا عناصری بر کلمات بخصوص در هنگام ترکیب
یا تعریف آنهاست.

در ترکی آذربایجانی از این شمار آنچه را که در زبان ادبی یا مکتوب انعکاس یافته
می‌آوریم:

- افزایش (ن)

۱- در کلماتی که به مصوتی ختم شده در تعریف حال «گرایش» یا «آکوزاتیف» و
اضافه چون آتا (پدر) آنانی، آنانین.

(در ترکی ترکیه بجای ن-در این موردی-می‌آید)

۲- در شخص سوم و در مقام منسوبیت.
اونون قارداشی-ن-ا، اونون قارداشینا (به برادر او)، قارداشی-ن-ین (متعاق و
منسوب به برادر او).

۳- بعد از ضمایر یو (این) و او (آن یا او):

بوئـا، بونـا (به این) و !وـنـا، اوـنا (به او و به آن).

- افزایش (س)

در مضار مختوم به صدادار: اونون باپـسـی، اونون باپـسـی (پدر او).

- افزایش (ی)

وقتی که پسوندی با آغاز مصوت بر پسوندی مختوم به مصوت بپیوندد:

۱- آنـیـا، آنـیـا (به مادر)، سونگویـه، سونگویـه (به سرنیزه).
۲- آنـلـایـبر، آنـلـایـبر (می‌فهمد)، اوـخـوـیـور، اوـخـوـیـور (می‌خواند)، ایـشـلهـ.

یـهـجـکـ، ایـشـلهـیـهـجـکـ (کار خواهد کرد).

۳- در کاربرد کلمات سو (آب) و نه (چه). سوـیـوـ، سوـیـوـ (آب را).

نهـیـهـ، نهـیـهـ (چه را و به چه).

(بروتهای فوق به زبان ادبی و مکتوب منعکس شده است).

- افزایش (ه) و (ی)

این بروتیز به زبان ادبی و مکتوب منعکس نشده و فقط در محاورات مانده است:
آراـیـاـگـاهـیـ مبدل می‌شود به هارـاـباـ، آـچـارـ به هـاـچـارـ (کلید)، الـبـتـ به هـلـبـتـ(البتـ)،
ائـلهـ به هـئـلهـ (آـنـجـنـانـ، چـنـانـ)، آـنـجـاقـ به هـاـنـجـاخـ (فقطـ)، اـنـتـیـشـ به یـئـنـیـشـ (فـرـودـآـمـدـنـ)،

آندریمرمک به تیندیرمک (پائین آوردن) و امثال آنها.

- تکرار (ش)، (د)، (گ) و (ق)

در امثله‌ای چون سککیز (هشت) به جای سکیز (در اغلب لهجه‌ها این کلمه سککیز تلفظ می‌شود).

ساققال به جای ساقال (ریش)، دوقوز به جای دوقوز (عدد نه)،

یشدیدی به جای یندی (عدد هفت)، آددیم به جای آدم (گام).

ساققیز به جای ساقیز (ستز).

در ترکی آذربایجان صورت‌های اول و در ترکی ترکیه صورت‌های دوم در زبان ادبی و مکتوب پذیرفته شده است.

پروتره‌های مصوت

به لغاتی که اصلیل نیستند (کلمات دخیل) در لهجه‌های مختلف ترکی آذربایجان و ترکی ترکیه، بخصوص هنگامی که کلمات با سی‌شیوه آغاز می‌شود، اغلب مصوتوی (معمول‌ای و یا او) افزوده می‌شود:

۱- ستکان-ایستکان (استکان)، استول-ایستول یا اوستول (صندلی)،

شکاف-ایشکاف (دولاب)، شکنجه-ایشکنجه (شکنجه)،

شببه-ایشببه (شببه) می‌شود.

(از این دسته برخی‌ها در زبان ادبی و مکتوب پذیرفته شده‌اند)،

۲- روس - اورووس (روس)، قرام - قیرام (گرم)،

قروب - قوروب (گروب، گروه)، روح - اورووح (روح) می‌شود.

۳- رحیم - ایره‌حیم (رحیم)، رحم - ایره‌رحم (رحم)،

راضی - ایراضی (راضی)، رضا - ایریضا (رضا) می‌شود.

لازم به توضیح نیست که این پروتره‌ها نیز خاص محاورات است و در زبان مکتوب و ادبی معمول‌آمد.

ج- الیزیون

مفهوم استقطاب برخی از فوئمه‌های در لهجه‌های مختلف.

۱- حذف برخی مصوتوات

- حذف مصوتات بسته حاجی لیلک، حاج‌له‌ی لک(لکلک)، حاج‌موسی، حاج‌موسی (حاج‌موسی).

آغیزی اوعلو، آغزوودو (تندزبان)، یاریسی، یارسی (نیمه‌اش، نصفش)،

آغیزی، آغزی (دهانش) اوغللو، اوغلو (پسرش)

خرزنه، خزنه (خرزنه، محزن)، نه‌ایسه، نه‌سه (هرچه باشد، در هر صورت)،

کیم‌ایسه، کیمسه (هر کمن که باشد، هیچکس)،

عموقیزی ، عمقیزی (دختر عمو)، بی‌بی اوغلو ، بیبوغلو(پسر عمه) ،

گورمکایچون، گورمکچون (برای دیدن) می‌شود.

(برخی از این الیزیونها به زبان ادبی راه یافته است که اندکی بعد ذکر می‌شود).

- حذف فتحه و آ

هارادا - هاردا (در کجا)، بورادا - بوردا (در اینجا) ،

اورادا - اوردا (در آنجا) می‌شود.

- حذف در هنگام ترکیب (اغلب در محاورات)؛ مانند:

آباغیم - آیام (پای من)، وئرسه‌نیز-وئرسوز یا وئرسز(اگر بدھید)،

گتسه‌نیز - گتسوز یا گتسز (اگر بروید)، آلام - آلام(می‌گیرم)،

دورام - دورام (می‌ایستم)، نه‌اولار - نولار (چه می‌شود)،

الی‌اوج - اللوش (پنجاه و سه) می‌شود.

- ۲- حذف غیر مصوات

با استقطاب غیر مصهوت در ابتدا و وسط و آخر برخی کلمات تصادف می‌شود.

مانند اسقاط (ی) و (ه).

چنانکه یوسف ، اوسف (یوسف) ،

هیچقیرماق - ایچقیرماق - ایشقیرماق (سکسکه) می‌شود.

و نیز اسقاط (ل) از کلماتی چون آلت (پائین) که شبیه آت و آلتیش (شصت) که آلتیش تلفظ می‌کنند جزو اینها با حادثه اسقاط دو موارد دیگر هم مصارف می‌شدیم آنچه حائز اهمیت است این است که بدانیم کدام یک از این موارد در زبان ادبی مکتوب پذیرفته شده است.

تغییرات زیر در زبان ادبی و مکتوب ترکی آذربايجانی منعکس شده است:

۱- اوغول (پسر) در شکل اوغلو (پسرش) ،

کؤنول (دل) - کؤنلو ،

بویون (گردن) - بوینو ،

بورون (بینی) - بورنو ،

آغیز (دهان) - آغزی ،

آلین (پیشانی) - آلنی (در محاورات آننی) می‌شود.

۲- «شکل» (در تلفظ شکیل) که تلفظ ادبی آن در ترکیب اضافی «شکلی» می‌شود و

چنین است مثالهای زیر:

فکر (فیکیر) ، فکری

اسم (ایسم) ، اسمی (ایسمی)

وامثال آن. در الفبای عربی این کلمات به صورت اصلی نوشته می‌شود ولکن همانگونه که ذکر شد بر طبق قوانین خاص زبان ترکی تلفظ می‌شود.

۳- در مورد مکان و جهت: اورادا مبدل به اوردا (درآنجا)،

اورادان به اوردان (ازآنجا)، بورادا به بوردا (دراینجا)

هارادا به هاردا (درکجا می‌شود).

۴- در مورد ترکیبات زیر:

علی‌اکبر، علکبر و خالاوغلى، خالوغلو تلفظ می‌شود.

۵- در اعداد ترتیبی در مواردی امثال

ایکی-اینجی، ایکینجی (دومنی)، آلتی-اینجی، آلتیمعجی (ششمین)،

که به صورت آلتیمعجی، ...، نیز شنیده می‌شود.

۶- ایچون (برای) در مواردی چون سیزینچون که صدای اول (ایچون) می‌افتد،

همچنین است مصوبت اول «ایله» (با) و «ایسه» (اگر) و «ایدی» (بود)، «ایمیش» (بوده است) و «ایکن» (در حال و صورت) که می‌افتد.

۷- اسقاط تشدید در کلماتی چون سر در ترکیب سر لی (دارای راز)، فن در ترکیب فنلر (فنون).

در سه مورد زیر گاهی اسقاط و حذف در زبان ادبی و مکتوب پذیرفته می‌شود:

۱- گندیرسینیز و امثال آن که گاهی به صورت گندیسیز هم می‌نویستند، صورت اول ترجیح داده می‌شود.

۲- صورتهای شبیه گندیب دیر بعضًا گندیب دی هم نوشته می‌شود.

۳- کیچیک جیک را کیچیچیک (با اسقاط لک) نویسنند.

۴- دیسیمه ولاسیون

- فتحه و کسره

یکی از تغییرات مهمی که در جریان متفاوت شدن ترکی لهجه آذربایجان از دیگر لهجه‌ها مشهود است، صراحت فرق تلفظ فتحه و کسره می‌باشد. مثلاً تلفظ «ان» (بهنا) و «آن» (علامت صفت تفصیلی) در اغلب لهجه‌های آذربایجان اولی به صورت کسره و دومی به صورت فتحه تلفظ می‌شود، همچنین ائن (بکن) و ات (گوشت). کسره در نوشته‌های قدیم به صورت (ی) نسبت شده است؛ مانند ایلچی، نیجه (چکونه)، گیتمک (رفتن)، گیجه (شب) که (ی) را باید در تمام این موارد به صورت کسره خواند؛ (ی) در «هیچ» و امثال آن نیز به صورت کسره تلفظ می‌شود.

- دیفتوونگ - مونوفتونگ

آنچه که در ترکی به صورت دیفتوونگ دیده می‌شود، گاهی در ترکی آذربایجان

به صورت مونوتونگ درمی آید، اند بؤیله که بئله (چنین) و ائله‌ملک که ائله‌ملک (کردن) می‌شود. گاهی هم وضع بر عکس می‌شود آووج (کفاست) ترکی ترکیه در ترکی آذربایجان آووج می‌شود و نیز چنین است دووشان (خرگوش)^۱.

- انتباط با قانون هم‌آهنتگی مصونات

این قانون در مورد کلمات دخیل در ترکی آذربایجانی بیشتر مرعی است تا ترکی ترکیه. چنین است تلفظ کلماتی از این دست:

باغچا (باغجه)، قایدا (قاعده)، زارافت (شوخت)...

- مصونات کشیده

مصونات کشیده به جای فونم حذف شده:

صورا به جای صونرا (بعد)

صورت دوم یا اصلی را در زبان کتبی و ادبی پذیرفته‌اند.

در مورد کشیدگی مصونات، زبانهای شاخه اوغوز ترکی به دو بخش تقسیم می‌شود:

۱- زبانهای تورکمن و قاقاووز که به صورت نخستین اغلب وفا دارند.

۲- زبانهای ترکی آذربایجان و ترکی ترکیه. تغییراتی بعداً بوجود آمده است و استقطاب بعضی فونمهای باعث کشیدگی مصونات در معجاورت آن می‌شود. در ترکی آذربایجان (در اغلب لهجه‌های آن در دنیال اسقاط فونمهای (م)، (ی) و (و) دیده می‌شود. چند مثال اوهچی در ترکیه به اوچی (شکارچی) با مصون اول کشیده مبدل می‌شود و چنین است وضع: دووشان (خرگوش) دوشان، بیزوو (گوساله) بیزو، آلوو (شعله) آلو؛ بدینگونه در کژوشن، سوومک، بوتوو، و او بعد از مصونات استقطاب می‌شود و مصونات کشیده‌تر تلفظ می‌گردد. مثال برای استقطاب (ی):

توبوق (مرغ خانگی) تروخ می‌شود

صوبوق (سرما) صووخ

گؤیچك (زیبا) گۈوچك

کؤینک (پراهن) کۈونك

دییرمان (اسباب) درمان.

در باره استقطاب (ن):

کۈنلۈم (دلم) کۈلۈم یا گۈلۈم.

- بای تقیل و خفیف

در کتابهای قدیمی بای کلمه (قیز) - به معنی دختر - را «بای تقیل» و بای کلمه بیر - به معنی یک - را «بای خفیف» می‌نامیدند و ما در این مختصر از این نامگذاری پیروی می‌کنیم. در اغلب لهجه‌های گروه غربی ترکی ذربایجان بای تقیل را در کلمات زیر

۱ - در ترکی مكتوب دیقتونیک یعنی وجود دو مصونات متعاقب در یک هجاو یا یک کلمه وجود ندارد.

می‌شنویم در برخی دیگر همان پارا پاتلفظ خفیف (بخصوص مصوت‌های اول کلمات منظور نظر است):

بیلدیر (سال پیش)، بیلدیرچین،
سیچان (موش)،
ایلدیریم (برق)،
ایشیق (روشنائی)
ایلان (مار)،
ایدیخی، ایلیق (ولرم)...

- (۲) و (۱۹)

در تلفظ این کلمات برخی لهجه‌ها (۱) و برخی (۱۹) را به کار می‌برند:
آو - اوو (شکار)،

آووج - اوووج (کف دست)،
قاویرما - قوورما (قرمه)،
قاوزاماق، قووزاماق (بلند کردن)،
صاوورماق - صووورماق (پاشیدن، پراکندن).

- یا یقیل و (۱۹)

در تلفظ کلمات زیر هر دو وجه را می‌شنویم:

یاخین - یاخون (نزدیک)،
پارپیز - پارپوز (پونه)،
آلدین - آلدون (گرفتی)،
آلدینیر - آلدونوز - آلدوز (گرفتید)...

- نون غنه

در برخی از لهجه‌های آذربایجانی نون غنه کاملاً پیداست و دره برخی تبدیل به (ن) معمولی شده است.

بالینز (تنها) بالقیز،
آئیرماق (عرعر کردن) آنقیرماق...

محصوقات واوی

در تلفظ محصوقات واوی تفاوت‌های مخرج در میان لهجه‌های ترکیه و آذربایجان کاهی به چشم می‌خود؛ از قبیل تلفظ کلمات زیر:

دوذاق (لب)، اویان (بیدار شو).

- که تلفظ محبوب در ترکیه شبیه واو در کلمه روز فارسی است و تلفظ آذربای شبهیه ضممه فارسی است.

بیویوک (بزرگ) ، اولکه (کشور)

ـ تلفظ آذری مانند مصوت دزد به معنی چهار است و تلفظ ترکیه مانند تلفظ مصوت در او زوم به معنی انگور است - در آذربایجان می گویند کیچیک در ترکیه می گویند کوچوك (کوچک). در مقابل در آذربایجان تلفظ می کنند تولکو و در ترکیه می گویند تیلکی (روبا).

(ق) با دو تلفظ

(ق) را در ترکیه چون (ك) - در کلمه «کار» فارسی - تلفظ می کنند.
در مقابل در آذربایجان شبیه (گ) - در کلمه «گاه» فارسی - تلفظ می شود.
مثلاً قار (برف) در ترکیه مانند «کار» فارسی و در ترکی آذربایجان مانند «گار» فارسی تلفظ می شود. البته در تلفظ «قلب» در ترکی آذری همان کیفیت گ (در تلفظ بالalf) حفظ می شود و شبیه تلفظ «گلب» در فارسی نمی گردد برای فارسی زبانان تلفظ این فونم بدون ممارست دشوار است.

(خ) و (ه) یا (ق)

وجود (خ) در گویش ترکی آذربایجانی از خصوصیات آن است. در زبان ادبی و مکتوب این فونم در آخر کلمات دو هجائي و بیشتر پذیرفته نشده است و در این مورد (ق) نوشته می شود: آتشام - آخشام (عصر)،
آیاق - ایاق (پا) (در تلفظ آیاخ).

د گرسنگی شیر مصوتها

تبديل (ب-پ) و (د-ت)

با این حادثه در آغاز و پایان کلمات مصادف می شویم:

بیشمک - پیشمک (پختن)،

بوزماق - پوزماق (خراب کردن)،

بیچاق - پیچاق (کارد)،

آلیب - آلیپ (گرفته)،

دوکان - توکان (دکان)،

دیک - تیک (بدوز)

دوشمالک - توشمالک (افتادن)،

تاش - داش (سنگ) و امثال آن.

در برخی لهجه های آذربایجانی با تبدلاتی چون (ك-ج) و (گ-ج) روپرور می شویم که فقط در محاورات محلی مورد توجه است:

چکیچ - چچیچ (چکش)،

کوچه - چوچه ، گیلانار - جیلانار (آلبالو)...

تبدیل (ب ، د ، ج) به (پ ، ت ، چ)

در انتهای کلمات تلفظ (ب) به (پ) و (د) به (ت) و (ج) به (چ) نزدیک می‌شود؛
کتاب - کتاب و غیره. ولکن در ترکی ادبی و مکتوب آذربایجان آنرا به صورت اصلی
می‌نویسند. در ترکی ترکیه با الفبای عربی آنرا به صورت اصلی می‌نوشتند و لکن بالاتینی
همه آنها را بصورت دگرگون شده ثبت می‌کنند.

در تبدیل (ک-گ) لهجه‌های شمال و جنوب با هم یکسان نیستند:

کٹچی - کٹچی (بنز)

کچیمیش، - کشچیمیش، (گذشته)،

کو یو د - گو یو د (خشنز).

تیڈیل (د-ل)

قرار - قرال، ضرب - ضربل، ارزخروم (ارزروم) - ارزلسوم، اورکر - اولکر (رم می‌کند)... و نیز قارالماق (سیاه شدن)، سارالماق (زود شدن) را نیز متذکر می‌شویم.

تبديل (ج-ڙ) و (ج-ش):

قاچدی - قاشدی (فرار کرد)،

آچدی - آشدي (بازکرد)،

کیمیا - کشندی (گذشت)،

مہاجر - صباش (موی سر)،

وحدان - ويجدان - ويؤدان (وحدان)،

احسارتی - ایحتمالی - ایثباری (احسارتی)،

تیدیل شاشماق په چاشماق (اشتیاه کردن) در ترک، ادب، نیز گاهه بهذیرقته شده است.

قىدىدا، (الف) بـ (فتحه)

در هجای نخستین کلمات در ترکی، آذری‌باچان رایج است:

آیا خ - آیا ق - آیا ن (یا)،

باشیما، دشیما، (سینه)؛

قامیش - قمیش (نمای)

جاناواه = حنهاواه (جانهواه)

شافتالی - شفتالی (ش

قناة - قفت (بال)

قاداش - قدش (داد)

تمددیا، (الف) به (ضمه):

نیز بیاد باید آورد).

تبدیل (ک) به (ی) و یا (و):

در بعضی از کلمات مشاهده می‌شود. مثلاً:

گُوك (آسمان و کبود) - گُوزی و یا گُوزو

در مواردی چون گُوزورمک (کبود شدن).

تبدیل فونم (ک) یا (ق) به (و) یا (ی) در وسط کلمات نیز دیده شده است. در ترکی قدیم و میانه کلمه طاقوقی- به معنی مرغ خانگی- یا طاقوق به طاووق یا طویوق در زبان امروزی ترکیه و آذربایجان مبدل شده است.

فونم (خ):

- در وسط کلمات در میان دو مصوت مبدل به (و) یا (ی) می‌شود؛ مثلاً:

صومعوق - صموووق یا صویوق (سرد).

- (غچ در وسط کلمه به خیچ مبدل می‌شود:

پاغچا - پاخچا (با غ).

بوشچا - بوخچا (بقچه).

فونم (د) و (ت) در ابتدای کلمات:

بعد از این فونم در این شرایط اگر مصوت خفیف (ایتجه) بیاید اغلب در ترکی آذربایجان مبدل به (ج) می‌شوند:

تور - جور (نوع، گونه)،

دک - جک یا جن (تا، الی).

تبدیل (ب) به (م):

کلماتی چون «گیسی» (مانند) به صورت «کیمی» دو می‌آید. (در محاوره کیمین).

فونمهای (ب) و (م):

در لغاتی چون مین (هزار)، مینیمک (سوار شدن)، مونا (به این) و غیره در ترکی ترکیه بعای (م) فونم (ب) می‌آید.

این دگر گونیه‌ادر محاورات بفرانسی به کار می‌رود و لهجه منطقه‌ای را از منطقه دیگر متفاوت می‌سازد لکن در زبان ادبی و مکتوب جز در مواردی که اشاره شد منعکس نمی‌شود.

یکی از دگر گونیه‌اکه در زبان مکتوب نیز منعکس است تبدیل (ایل) به (ایخ) مثلاً در فعل داریلماق (دل تنگ شدن) است که داریخماق می‌شود.

۵ - ممتاز

جا عوض کردن فونمهای را «متائز» می‌نامند، این حادثه در لهجه‌های مختلف مشهود است. نظر خوانندگان را بدچند کلمه که در زبان ادبی و مکتوب ترکی آذربایجانی پذیرفته

شده است باید جلب کرد:

کپیریک (مژه) مبدل شده است به کپریک،
کوپرو (پل) به کورپو،
توپراق (خاک) به تورپاق،
پاپراق (برگ) به پارپاق،
عوزت یا آورات به آروات.

چنانکه ملاحظه می‌شود این حادثه در جائی به وجود می‌آید که هجائي با (ر) آغاز
می‌شود.

از متاتزهای دیگر نیز که در زبان ادبی جائی ندارد مثالهای می‌آوریم:
کاروانسرا در بعضی لهجه‌ها مبدل می‌شود به کارانسرا (کاروان‌سرا). همچنین:

خورما به خومرا (خرما)،
کلفت به کوقلت،
زلبکی به نبلکی (نعلبکی)،
ململکت به ملمکت،
ابراهیم به ایرباهیم،
مشهور به مشهور،
یانلیش (اشتباه) به یالنیش،
دوغرا (خورد بکن) به دورغا،
غیرت به غریبه‌ت،
ایرنمک یا ایگرنمک (نفرت کردن، چندش داشتن) به ایرگنمک،
اویرنمک یا اوگرنمک (یادگرفتن) به اوئرگنمک،
سفره یا سوغا به سورقا،
گؤسترمه (نیشان دادن) به گۈرسىتمك و امثال آن.

از نظر فونولوژی آنچه می‌باشد در باره خصوصیات لهجه‌ها و زبان مكتوب و
ادبی ترکی آذربایجان گفته شود ذکر گردید، اینک از نظر مورفولوژی نیز به تماياندن
خصوصیات این زبان می‌پردازیم.

آذربایجان ادبیات قاریخانه بیریاخیش

(۴)

یازان: دکتر جواد هیئت

۱۸ اینجی عصره آذربایجانی نین انکشافی یا واشладی. لکن تورک دیلینه عائد تدقیقلر ادامه تاپدی. نادرشاهین منشی و قایق نگاری میرزا محمد مهدی خان آسترا بازی نین یازدیغی سنجلاخ آدلی بؤیوک تورک-فارس لغتی بودورهده تورکجه نین اهمیتی نی گوستدرن بیز اثر دیر. بوائزین مبانی الله آدلی ایلک قسمتی مختلف ادبی تورکلهجه لری (جفتای، آذربایجانی و عثمانی) باره سینده مقایسه‌لی معلوماتی احتوا اندن بیز گرامر دیر. (Denison Ross) طرفیندن ۱۹۱۰ دا Bibliotheca indica کلیاتی آراسیندا چاپ (ایدیلمیشدیر).

بوائزه مختلف تر کمن واژبک لهجه لری نین، فرقی اولماخلا یاناشی، بیز کؤ کدن (ریشه گلدیکلسری، عثمانی و جفتای لهجه لری آراسیندا کسی بعضی شباھتلرین سبب لری، و بالآخره عثمانی و آذربایجانی تورکجه سی نین مشترک گر امر خصوصیت‌لری بیان اندیلمیشدیر.

میرزامهدیخان بؤیوک بیرمورخ اولدوغو قدر محقق بیز دیلچی (تورکولوگ) اولدوغو صون ایللرده سامویلو ویچ A. N. Samoylovic طرفیندن گوستریلمیشدیر. (میرزامهدیخان، ۱۸-اینجی عصر تورکولوگو. باکو-۱۹۲۷).

صفوی لرین صون ایللریندن ۱۸ اینجی عصرین صونونا جان گچن مدت ایران ادبیاتی ایچون اولدوغو کیمی آذربایجانی ایچون ده رکود و دور قوئنلوق دوریدیر. بودوزده فارس ادبیاتیندا هافت اصفهانی دن سوای طراز اول شاعره راسلان‌نمادیغی کیمی آذربایجانی شاعر لری آراسیندا دا بیز نچه نوحه و مرثیه شاعریندن باشتا مهم بیز شخصیت ظهور اتمه میشدیر. یالینز شمال آذربایجان و داهاد و غرسو شمالی قفقاز بوقاعده دن مستشنا دیر.

۱۸ اینجی عصره ملاینه واقف و ودادی کیمی بؤیوک شاعر لر شمالی قفقاز دا آذربایجانی استقامت ورمیشور کی بونلاردان ایره‌لی ده بعثت ائده‌جه بیک. بو عصره آذربایجانی تورکجه سبله شعر یازان شاعر لریمیز بونلار دیر:

نظام الدین توفار قالی: اهل بیته عائد مخصوص شکلنده مرثیه‌لریله مشهور او لوب و ۱۱۷۰ ه ده وفات اتیمیشدیر.

سیدفتح مراغه‌ای: فارسجا و تورکجه شعر یازمیش تخلصی اشراف دیر فارسجا مشنوی سی ریاض الفتوح دان سوای تورکجه شعر لری، مشنوی و مرثیه‌لریله معروف اولموش و ۱۱۷۵ هجری‌ده مراغه شیخ‌الاسلامی ایکن وفات اتیمیشدیر.

حاجی خداوردی: خویلوا لوب، تخلصی قائب دیر و تورکجه، فارسجا شعر

لر و تور کجهه مرئیه لر یازمیش و ۱۲۰۱ هجریه اولموشدور.

توبچی: نادرشاه اوردو سوندا توپچولوق ائتدیگی ایچون بو تخلصی آلمیشدیر.

نشهه تبریزی: صفوی لرین صون دورینده پیشیمش و نادرشاه دورونون ان مشهور شاعر دیر ۱۱۵۵-۱۱۵۳ ایللرینده نادرشاه نجف ده حضرت علی حرمی نین گنبدینی تعمیر و تزیین ائتدیگی وقت نشهه تبریزی یوناتور کجهه تاریخ سویله میشدیر.

بو شعر نجف ده حضرت علی حرمی نین بؤیوک قاپی سی اوستونده یازیلمیشدیر. ایگیرمی سکیز بیت دن عبارت اولان بوقصیده دن بورادا بش بیتی نقل ائدیلیر^۱.

ش. جم حشمت دارا درایت نادر دوران

که تخت دولت چمشیده وارثه دور جهان اوزره

پدخشان لعل عمان اینجی سین ویرمیش خرا جینده

گونش تک حکمی نافذ متصل دریا و کان اوزره

چکیلمز که کشانین یا بی تک نقاش اگر چکسین

مثال قوت بازوی اقبالین کمان اوزره

بلند اقبال اولان اعدالرینده سر بلند ایسته

مکرر ایله میش دشمنلرین باشین سنان اوزره

جوایین نشهه اولندی مصروع تاریخ اتمامه

عدد بیل مهر ساکن دور مطاف انس و جان اوزره

آذر: لطفعلی بیگ بیگدلی ایلینه منسوب اولوب آتشکده آدلی شاعر لر تذکره سی و فارسجا شعر لریله ایران ادبیاتیندا مهم بیسر موقعیت قازانمیشدیر. ۱۱۲۳ = ۱۷۱۱ ده اصفهان دا دوغولوب و ۱۷۸۱ ده وفات اتمیشدیر. سعید تقیسی نین کتابخانا میتدیگی بیر مجموعه ده تور کجهه شعر لری گئرو لموشدور (نواد کوپرولو).

ایلچی فامی: مرتضی قلیخان ایران طرفیندن استانبولا سفیر گنده میش (۱۷۲۱) و اوردا شعر لریله مشهور اولموشدور. عثمانلی شاعری ندیم اوشا نظیره یازمیشدیر. شعر لرینده صائب تبریزی نین بؤیوک تاثیری گئرو لمکده دیر رشید تازیخینده نامی حقینده گنیش معلومات واردیر.

۱۸ اینجی عصر ده ایران عثمانلی ساواش لاریندان صونرا مرکزی حکومتین ضعیی و اقتصادی دور و مون (و ضعیت) خراباییقی لتجو دسته شمالی آذربایجاندا محلی استقلال ایستهین خانلیقلار ظهور ادیب، مخصوصاً نادر شاهین اولوموندن صونرا بوضر کتلر گیشنله بیب، قره باغ، گنجه، شکی، قوبا، تفلیس، باکو، نخجوان، شیروان، ماکو و سلامس خانلیقلاری وجوده گلداری. بو خانلیقلارین محلی ادبیات و فرهنگ ائکشافیندا قتلی تاثیری اولندی و آذری تور کجهه سی گیش بیرون حمایته مظہر اولندی. شاه اسماعیل صفوی ایله باشلایان ساده تر کی دیلینده یازماق واقف و ودادی کیمی قابا خجیل شاعر لر طرفیندن منیمسندي و

۱- بو شعر آقای تیمور بیره اشمعی دن آلینمیشدیر. عزیز او خوجولار میزدان خواهش ائدیریک بوقصیده نین هامی سینی الله گتیر سه لر بیر نسخه بیزه گئوندر سینلار.

آذربایجان ملی ادبیات مکتبی قورولدی. خانلیقلار دورینده آذربایجانی نین ترقی سینه سیاسی-اجتماعی شرائطدن سوای بوخانلارین شعر و ادبیاتدان حمایه‌سی و بیرونچوخ خان و دولت آداملاری نین بذات شاعر و ادیب اولماسی دیر. بو نلارین ان مهم لری بونلار دیر؛ قوبا و سالیان حاکمی و مشتری تخلص لی فتحعلی خان، طوطی تخلصلی ابوالفتح خان، قدسی تخلصلی عباسقلی آقا باکی خانلی، نوا تخلصلی جعفر قلی خان، کریم آقا فاتح و مشتاق.

مدون آذربایجان ادبیاتی- بىنی آذربایجان ادبیاتی ملاپناه واقف لە باشلار بۇ يىنى دورين اساس خصوصىتلىرى ملى و محلى لىشمە، دىلەن مادە لىشمەسى، خلقچىلىق و رەآلېسم دير.

ملاپناه واقف: واقف ۱۸ اينجي عصر آذربایجان ادبیاتی نين ان باشد اگلن شاعرى اولوب قاراباغ خانلىغى سیاسى حیاتىندىدا موثررولو اولموش، آذربایجان فرهنگىيە خدمت اتىش و شعر و ادبیاتىنى بىراستقامت ويرمىشدىر. آدى پناھ دير و مكتب دارلېقلام مشغول اولدوغۇندان ملاپناه آدى ايلە مشهور اولموشدىر. ۱۷۱۷ دە قازاخ محالى نين صلاحلى كىدىنده آناندان اولموش دير. باباسى مهدى آدىندا بىر كىندلى دير.

واقف مدرسه تحصىلىنندن صونرا دورونۇن علملىرىنى اور گىنمىش وعيىنى زماندا مكتب دازلېقلام مشغول اولموشدور. اصلينده كىندلى و خلق اىچىنдин چىقىش اولان واقف خلق ياشا يېشىينا، عادت و عنعنه لرىنە ياخشى بىداولوب، عاشقلىرىن داستان و شعرلىرىنى دىنلەمىش (قولاق آسىميش) و حتى ساز چالماق ئۇر گىنمىش و عاشقلىر طرزىنده شعر يازمىشدىر.

۱۷۵۹ داڭىزستان سرحدىندا چىقان قارىشىقلارنىڭىزىنەن سىنەدە واقف عائلە سىلە قىرە باغا گىندىرس و بىر مدت جوانشىر محالىيندا (تىقىباساارا) قالدىقىدان صونرا شوشايما (پناھ آپاد) كۆچور واورادا مكتب دازلېقلام مشغول اولور. بىر مدت صونرا شاعرىن ادبى و علمى شهرتى قاراباغ قانى پناھخان اوغلو ابراهيم خانچاتىر، خان واقفى دربارىنادعوت ائدىر، واقف ابراهيم خانىن باش وزير ليگىنە قدر يوكسلير.

واقفين ادبى يارادىيچىلىغى آذربايچىنەن شعر تارىخىنەن بىر دور آچىپ، اونىون غايىه و هدفى شعرلىرىنە خلقىن عادت و عنعنه لرىنە قوروماق (حفظ اتمك) خلقىن ياشايىشىنى اولدوغۇ كىمى ايدە آلىزە اتمك و رەآلېزمە صادق قالماق ايدى.

أونون اىچۇن شعرلىرىنە أوزخلىقى نين خصوصىتلىرى اولدوغۇ كىمى عكس اتمىشدىر. واقف شكل باخيمىندان غىزل، مخصوص، مستزادكىمى اسکى كلاسيك شعر قالىب لاريندا شعر يازماقلالياناشى تم، افادە و كلمە خزىنەسى نقطە ئىزلىرىنەن تمامًا خلق روحوناباغلى صىعىمى بىر آذربايچىنە دىلەن ساده و آچىق ادبى اسلوبى

مکتبی نین قورو جوسودیر.

عشق، انسان گوزل لیگی، طبیعت تصویرلری، دنیابی پارلاق و گؤزل گۇرمىك وقادينا چوق قیمت وئرمک اوونون بازار خصوصىتلىرىندىر. دوستى ودادى اىلە بېرىليكىدە خلق ادبىياتينا چوق علاقە و باغلىلىق دويموشوار (اھساس).

واقين شعرلىرى هله قوشمالارى آذربايچان عاشق و خوانىنده لرى طرفينىدن مختلف مجلس لىرده ترنم اسىدىلىش دىر. ۱۹ و ۲۰ اينجى عصر عاشق لرى نين بېرىچوغۇ واقين موضع و تم لرينى الـآليـب اوـنى تـقـلـيدـ اـئـدـرـكـ قـوشـمـالـارـ دـئـمـيـشـلـرـ. اوـنـونـ قـافـيهـ، رـدـيفـ وـ بـدـيعـ اـفـادـهـ لـرـىـ سـازـ شـاعـرـ لـرـىـنـهـ اـورـنـكـ (ـنـمـوـنـهـ)ـ اوـلـمـوشـ، اـيـشـلـهـ تـمـيـشـ وـ دـاهـاـ گـۈـزـلـ بـيرـحـالـهـ كـيـرـيلـمـيـشـدـىـرـ. بوـعـاشـقـلـرـىـنـ باـشـينـداـ عـاشـقـ عـلـىـ عـسـكـرـ، بـوزـالـقـانـلـىـ عـاشـقـ حـسـىـنـ كـلـىـرـ، عـاشـقـ حـسـىـنـ نـىـنـ قـوشـمـالـارـىـ آـرـاسـىـنـداـ وـاقـينـ مـصـرـأـعـلـازـىـنـهـ چـوخـ تـصـادـفـ اـنـدـىـلـىـرـ.

واقف ليرىك شاعر اولدوغۇ ايچون شعرلىرىنده محبت موضوعى مهم يرتوتار. فقط واقف ده كى محبت رومانتىك دىگىل رەئىل (واقعى) حيات و معىشت له دريندن باغلىدىر. واقين ليرىزمى مضمونجا رنگىن وشكى جه رنگارتىڭدىر. اوخلق شعرى نين قوشما نوعىنى داهاچوق يىه نمىش و يازدىغى قوشمالاريندا آذرى قادى نينين حقيقى تصویرىنى وئرىمىش، صفاوتمىز محبىتى ترنم اتىشىدىر.

واقف متدين بىر شاعر و عالم الدوغۇ حالدە دورۇنون خرافاتينا قارشى گلمىش و شعرلىرىنده قادىنلارين آزادلىغىنдан مدافعاً اتىشىدىر.

حياتا خوش بىن اولان واقف دوستى ودادى نين شعرلىرىنده كى كدرى گۇروب او نو تنقىد ائدىر و اونو گچىشى ده كى دردلىرى او نوتىماغا (ياددان چىقارماغا)، حياتى شن (خوش) كچىرمىكە و زحمت و مشقت قارشىسىندا دايىنماغا دعوت ائدىر.

۱۷۹۵ ده آ GAM محمدخان قاجار پناه آباد (شىشه) شهرىنى محاصرە انتدېكى زمان ابراهيم خليل خانا بېرتهدىد آمېز مكتوب گۇندرىر و او مكتوبدا بو يىتى يازىر:

ز منجنيق فلك سنگ قتنە مىيارد تو ابلهانه گرفتى ميان شىشه قرار

واقف فور آ مكتوبون جواپىندا بو شعرى يازىب شاها گۇندرىر:

گر نگهدار من آنسىتكە من ميدانم شىشه را در بغل سنگ نگە ميدارد ۱۷۹۷ ده آ GAM محمدخان قاجار شوشانى آلدىغى زمان ابراهيم خان عائىلە و آداملارىلە

شهرى ترك ائدىر، لكن واقف شهرى تالىر و آ GAM محمدخان طرفينىن اعدام ايچون حبس ائدىلىر. آ GAM محمدخان همین گىچە يىتا غىينىدا ئولدورولور و واقف ده سحرىسى حبس دن آزاد اولور و دوستى ملاولى و دادىھ بوشعرى يازىر:

اي ودادى گردىش دوران كىچ رفتاره باخ

روز گاره قىل تماشا كاره باخ كرداره باخ

اهل ظلمی نتجه بیر باد ایله‌دی بیر لحظه‌ده

حکم عادل پادشاه قادر قهاره باخ

صبع مؤندي شب کي خلقه قبله ايدى بير چراغ

گنجه کي اقبالی گور گوندو زده کي ادبارة باخ

تاج زودن تا که آيريلدي دماغ پر غرور

پايمال اولسدي تپيك لرده سر سداره باخ

من فقيره امر قيلميشدی سياست اتمه يه

ساختادي مظلومي ظالمدن اودم غفاره باخ

كورتاران آنديشه‌دن آهنگر بيجاره‌نى

شاه ايچون اول مدبرى اتبديل اولان مسماره باخ

عربت ائت آغا محمد خاندان اي كمتر گدا

تاخياتين وارايکن نه شاهه نه خونخواره باخ

باش گئوربو اهل دنیادان اي اغ تو تدوچجاج

نه قيزانه اوغولا نه دوسته، نه ياره باخ

واقفا گۈزۈم جهانين باخما خوب و زشتىنه

اور چــويــر آــل عــابــيه اــحمد مــختــارــه باخ

شاعر اوزونون آغا محمد خان اليندن قورتاريلديخيني دميرجي نين ظالم شاه اليندن استغلاصينا بېزە تىر^۲.

آغا محمد خانين اولوم خېرىنى ايشىدن سربازلار شهرى غارت ائديب شهدن چېغىرلار بوزمان ايراهيم خانين قارداشى اوغلو محمد بىك جوانشىر حاكمىتى الينه آليپ عمۇسى نين ياخىن آداملازىنى اولدورمك اىستىير. بونى حىن ائدن واق اولوم اضطرابىلە «گۈرمەدىم» رىفلى معروف مخسىنى يازىر آيرىجا محمد بىكىن كونلونى آلماق ايچون دە بىر شعر يازىر لكن محمد بىك واقنى اوغلو على آقا ايله بىر ليكىدە اعدام ائتىدىرىر (۱۷۹۷). شاعر اولدورو ولدوغۇ زمان ائوى دە تالان ائدىلىر و ائزلىرى دە آزادان گىڭدىر. ۱۹ ميرزا يوسف فرسوف صونرا ميرزا مفتاحلى آخوندوف و غائبوف چوق زحمت چكىپ و

۱- كىرم وفتح بایلە نېشىر و مقاب دئمك

۲- بوردا ياتە گورە دميرجي نى اولدورمك اىستىين شاه او نابىن گىچىدە قىرقەن آت مىخى حاضر لاماغى امن ائدىرىن. دميرجي سەرە قدر يوخسوز ئولوم ساھاتىنى بىكلەن (گۈزلەپىر) سەرچاغى شاهىن آداملازى گلىرى لكن آت مىخى بىرىنە گنجه اولن شاهىن تابوقى ايچون دەد مسمار حاضر لاماغى اىستەپىلەر.

اونون اثرلرینی چاپا حاضرلاییرلار. واقعین اثرلری ایلک دفعه تازاحیات غزته سی نین مدیری هاشم بیگ طرفیندن ۱۹۰۸ ده چاپ ایدیلیمیش. صونرا ۱۹۶۵ ده آذربایجان علم لر آکادمی سی نظامی آدینا دیل و ادبیات انسنیتوسی طرفیندن نشر اولونموشیدیر.

گۆرمەدیم رەیفلى مەممەس

من جهان ملکىنده مطلق دوغرو حالت گۆرمەدیم
هر نە گۆردوم ایرى گۆردوم اۇزگە باست گۆرمەدیم
آشىلار اختلاطىندا صداقت گۆرمەدیم
بىت و اقرار و ايمان و ديانىت گۆرمەدیم
بى وفادان لا جرم تەھىيە حاجت گۆرمەدیم
خواه سلطان خواه درويش و گىدا بالاتفاق
اۋزلىرىن قىلىميش گرفتار غم و درد و فراق
جىفەى دنيا يە دير بىر احتىاج و اشتىاق
مونجا كىم ائتدىم تماشا سۈزىلە آسىدىم قولاق
كىذب و بېتەن دان سوانىي بىر حكايىت گۆرمەدیم
هر صىدا و سىن كە دنيا يە دولوب اكىر اقل
جملە مکرو آل و فن وغىتە دىر جىنگى و جىدل
درەم و دينار اىچون دير هەرشىيە يايىشسا ال
مەقتدى لىرده اطاعت مەتىداردا عمل
بىنە لىرده سىم و بىگىلرده عدالىت گۆرمەدیم
خلق عالىم بىر عجب دستور دەتسۈشەن زمان
هانسى غەمىلى گۇناؤ كىم سن اىندر او لسان شادمان
او، سەنە البتە كى بدگولوق ايلە رېي گمان
ھەركىسە هەركىس كى اتسە ياخشىلىق او لورى يامان
بولمايدىم بىر دوست كە او نىدان بىر عداوت گۆرمەدیم
عالىم و جاھل، مرید و مرشد و شاگىر و بىر
نفس عمارە ئىنە سر بىر اولىوش اسىر
حقى باطل ايلە مىشلار ايشلە نىر جرم كېيىر
شيخ لىر شىاد، عابىدلر عبوسا قەطىرىر
ھېچكىس دە حقە لايق بىر عبادت گۆرمەدیم.

هر کیشی هر شی که سودی او نو بهتر ایسته دی
 کیمی تخت و کیمی تاج و کیمی افسر ایسته دی
 پادشاهلار دمبلدم تسخیر کشور ایسته دی
 عشقه هم چوخ کیمسه دوشدی و صل دلب را ایسته دی
 هیچ بیریننه عاقبت بیر ذوق و راحت گورمه دیدیم
 من او زوم چوخ کوزه کاری کیمیا گر ایله دیدیم
 سکه لندر دیم خبار تیره نسی زر ایله دیدیم
 قاراداشی دُونده ریب یاقوت احمر ایله دیدیم
 دانه خرمهره نسی دره برابر ایله دیدیم
 قدر و قیمت ایسته بیب غیر از خسارت گورمه دیدیم
 ایله بین ویرانه جمشید جمین ایوانی نی
 بیولا سالمیش بیل که بزم عشرتین چندانی نی
 کیم قالبیدیر که او نون خم توکه بیب دیر قانی نی
 دُونه دُونه امتحان ائتدیم فلك دورانی نی
 او آن دامن بر عکس لیکدن او زگه عادت گورمه دیدیم
 گون کیمی بیر شخصه گونده خیر و ترسن مده هزار
 ذره جه اتمهز ادای شکر نعمت آشکار
 قالما بیل دیر قیمت شرم و حیا، ناموس و عار
 دندیلر که اعتبار و اعتقاد عالمده وار
 او ندان او تری منده چوخ گزدیم نهایت گورمه دیدیم
 مختصر کی بولله دنیادان گرک اتمک حذر
 او ندان او قری کیم دگیلدیر او زالینده خیر و شر
 عالی لر خالک مذلتده دنی لر معتر
 صاحب زرده کرم بود دور کرم اهلینده زر
 ایشله نن ایشله احکام و لیاقت گورمه دیدیم.
 دولت و اقبال و مالین آخرین گوره دوم تمام
 حشمت و جاه و جلالین آخرین گوره دوم تمام
 زلف و روی و خط و خالین آخرین گوره دوم تمام
 همدم صاحب جمالین آخرین گوره دوم تمام
 با شادک بیر حسن صورت قد و قامت گورمه دیدیم

با امام الانس و والجن و شهنشاه امور
گندی دین الدن، بو گوندن بیله سن ایله ظهور

تویماکی شیطان ملعون ایلیه ایمانه زور
شعله‌ی حسنونله بخش انت تازه‌دن دنیا به نور

کیم شریعت مشعلینده استقامت گُورمددیم

باش آغاردی روز گاریم اولدی گون گوندن سیاه

اتمده‌دم صد حیف کیم بیر ماهر خساره نگاه

قدر بیلمه ز همدم ایله ایله دیسم عمری تباه

واقفه با ربا اوز لطفونو ایله پناه

ستدن اوز گه کیمسه ده لطف و عنایت گُورمده‌دم.

و اتفقین شعر لری نین مهم بیر قسمی اوونون حیاتی ایله علاقه داردید.

و اتفقین با پیر ام اولدو اثرینده کننده یوخسول لار لایاشایان بیر معلمین حس لرینی
گُوروروک. سرقواغی شعرینده خان آتلیلاری ایله گتدیگی کند لرده خلقین مذیت جه
دالیدا قالدیغینی گُورمکدن متاثر اولان حساس شاعرین اضطراب‌لارینی حس اندیریک.
تقلیس سفرینه حصر ائدیگی اثر لرده ایکی قارداش خلقین تاریخی قوشولوق و دوستلوق
مناسبتلری افاده اولونور.

لکن واقف شعری نین اساس موضوع علاری محبت و گُوزل‌لیک‌دیس‌رفضولی غزل‌لرینده
(حیات مضطرب و غم‌لی اولماقدیر) فکری تعقیب ائدر کن واقف (حیات سه‌ومکدیر) نظریه
سینی ایزلر.

واقف حیات‌دا تصادف ائتدیگی گُوزل‌لرین تصویرینی یارادیر و بوبارادیجیلیقدا
گُوزله‌لین جمالینی کمالیندن آییرمیر. و اتفقین ان چوخ سودیگی و خلق دیلینده یازدیغی
شعر شکلی قوش‌مادری او خلق شعر لری نین روحونو قدیم ادبیاتین یاخشی جهتاری ایله بیر
لشیدیرن بیر صنعت‌کاردیر. قوش‌مالاریندا کی دیلی ساده‌دیر و بدیع افاده واسطه‌لری خلق
دانیشیق دیلیندن آلینیشیدیر. قوش‌مالارین وزنی هجاوزنی دیر و بعضاً داخلی قافیه‌لری ایله
قوشا یار پاق نوعیندن دیر.

نازک آغ اندامین بیاض قار، گلین

سیاه زلین قدین ایله برابر

سنین تک گُوزل هارداوار گلین

ساللا نشین تمام جهانسا دهیر

غمزه‌ن منی چاپدی، گل باخ یاراما

ملائکلر گلیر سنه سلاما

قوینون ایچینده کی قوشانار گلین

شکر قبه سیدیر یوخساشاما

داخی گُورموش اوز گه جمالی نیله‌ر

سنی سوهن عقلی، کمالی نیله‌ر

بودنیادا ملک و مثالی نیلدر	هر کیم اول ساسنین ایله یار گلین
گی بیسن اینینه گل پیراهنی نا کاهدان گوزلریم گوره نده منی	جمالین شعله می دو تموش دوره نی قالدادی جانیدا اختیار ، گلین
حسرتپنده واقف دوشی درده گل بیر گلیسنه کرم ایله بیرده گل	هیچ ایلنمه ایرلیده گرده ۱ گل کونلوم چکر سنه انتظار گلین
واقف بو خصوصیتی مخمس لره ده تطبیق ادیب ، هر مصراعنین ایچریسینده هم قافیه سوزلر (کلمه‌لر) ایشتامیه چالیشمیشدیر:	وقایه گل نفس ، بی خار و خس ، معجوب نورس ، عیش باز
آشنا دیل دوستا مایل ناز استغناسی آز....	خوش لقا ، بر قع گشا ، ابرونما ، خاطرنواز
واقف بعضًا بوتون بیر شعری بیر جمله کیمی یار ادیر: (ایپیدیر قدیمی ، دلیب با غریمی) مصراعنیله باشلانان قوشمانی نظردن کجیرسک دو رت بندین بیر جمله او لدو غونو گوره ریک. شعری نثره چویرسک بثله چیخار: بیر کیره سی او خلو ، قاشی کمالی ، گوزلری جان آلان جمالی سرمست ، با خیشی حرامی ، غمزه سی قانلی ، نازک کمالی ، نازک ایشلی ، شیرین گله جیلی ، شکر گولو شلی ، مر جان دوداقلی ، در دانه دیشلی ، جواهر سوزلی ، صدف دهانلی ، سرخوش گزیشلی ، گیزلی ایمالی ، کعبه زیارتی ، قبله نتمالی ، ملک شکلی ، حوری سیمالی ، جنت اشیکلی ، اعلی مکانلی ، دور نا آوازی ، بلبل نوالی ، عیسی نفلی ، لقمان دواالی ، بنفسه ایلی ، عنبر هوالی ، تازه چمن لی ، تر گلستانی ، قدیمی ایپ با غریمی دلیبدیر.	
بوراداییز او توز مبتدا و ایکسی خبر گئوروروک . بومبتدالارین هر بیریسی واقف مو گیلی می نین بیر خصوصیتی جانلاندیریر ، خبرده ایسه واقفه تائیرینی ده بیر .	
ایپیدیر قدیمی دلیب با غریمی بیر کیپریکی او خلو قاشی کمالی با خیشی حرامی غمزه سی قانلی	بیر کیپریکی او خلو قاشی کمالی گوزلری جان آلان جلا د سرمست
بیر نازک کمالی بیر نازک ایشلی بیر مر جان با خیشلی در دانه دیشلی	شیرین گله جی لی شکر گولو شلی بیر جواهر سوزلی صدف دهانلی
بیر سرخوش گزیشلی گیزلی ایمالی بیر ملک شکلی حوری سیمالی	بیر کعبه زیارت قبله نتمالی بیر جنت اشیکلی ، اعلا مکانلی

۱ - گمری ، دالی .

بير عيسى نفسلى لقمان دوالى
 بير تازا چمنلى ترسكستانلى
 كوزلر سدارى خوبلازسوروى
 ولايت ايچيندە هم آدىلى مانلى
 بير دورنا آوازلى بلبل نوالى
 بير بىنفعىسىلى عنبر هوالى
 واقف سومىشەم بېرىشۇخ دىلپىرى
 آغىزىلار تعرىفى دىللەر از برى
 واقف شعرينىدە تىكىرىپ، خصوصى يېر توپور، بعضى بير كلمەنى بير بىندە بير نېچە
 دفعە تکرار ائدىر، لكن بى تکرار اولونان سۆز (كلمە) ائلە بىرىندە و مهارتله سوپەتلىرى كى
 افادە د اھادا قوتلەتىر و خوشاكلىم اوپور:
 اوتسوروشون گۈزىل، دوروشون گۈزىل

صالانىشىن گۈزىل، بېرىشىن گۈزىل

خلقون، خويون گۈزىل، هر ايشىن گۈزىل

بىخش اولوب بوخوبىلىق خىدادان سانا

واقف قدىم شعرينى بوتون شكللىرىنىدە خصوصاً غزل انسوانىندا، مىخمس، معاشر و
 مستزاد، ائرلر ياراتمىش البته عروض وزنى نىن ايچابىنما گۈزە داها چوخ عربجه و فارسجا
 كلە و ترکىبلىرى ايشلە تمگە مجبوراً اولموشدىر. بىلە ائرلرىنىدە شاعر شكلدن چوقۇق معنایا
 توجه اتمىشىدىر.

واقفين خصوصىتلرىنىدەن بېرىسى اونداكى نىك بىن لىكدىر، بونون بىولۇزىك، بىنەوى
 ماھىيەتىنىدەن باشقا اوچ سبىي داها واردىر: بېرىسى گۈزلىكە اولان عشقى، صوترا عاشق
 شعرا يەلە مشغۇل و علاقەدار اولوشۇ وبالاخىرە ئۆز دورونە، حیاتا و مبارزە يە اولان اميدلى
 مناسبىتىدىر.

واقف قاراباغ خانلىغىنین آپاردىغى استقلال سىامتىنە رەھبىلىك اتمىش و آغا محمد
 خانىن ۱۹۷۵ دە شوشانى محااصرە ائتىكىي زمان شەھرىن مدافعەسىنى عەھددار او لموشدور
 واقف شعرينىن اساس الھام و تقدىمە متبىعى خلق الدوغۇ ايچون ائرلەردى دە شەھە خلق
 ادبىياتينا درىن تاثير اتمىشىدىر. اونون عاشق قوشمالارى طرزىنىدە قوشدوغو شەرلىر عصر
 يەمىزىدە بىلە استاد عاشق قوشمالارى سیراسىندا (رەدەيىنە) عاشقلاز طرفىنىدەن اوخونماقىدا دىرى.
 بېرىچوق استاد عاشقلاز اونون تاثيرى آلتىندا قوشمالار سوپەتلىرى مېشلىر، شاعرلەن يو كىشكى
 استعداد و قابليتى، فدا كارحيانى و فاجعەسى اونون آدېنى چوق مشھور اتىشىدىر. شمالى
 آذربايجان خلقى شاعرلەن آدېنى ھەساغايىن ھەر او خوييان ملاپناناه اولماز غرب المثلى
 ايلە ابىنى لىشدىرىميش ايدى.

واقفين معاصرىن قاراجادااغلى عاشق على نىن شاعرە يازدىغى آشاغىدا كى قوشما اونون
 ۱۸ اينجى عصردە نەقدەر گىشى بىر ساھەدە مشھور اولدوغۇنۇ گوستىرير:

تمام عاشقلارین سمعينه گلميش اینانماکی روی زمينه گلميش	بو گوهر سوزلرین ای عالی جتاب فصاحتده بلاغتنه سنین تک
مدرسه برابر سن پنسی سن آنېندنلر سۇزۇن دەپىنە گلميش	بو عصردە شاعرلرین خانى من علمىن معدنی من گوھرىن کانى من واققىن قوشمالارىندان:
اوندا صحبت ائدك ايكىمىز بىلە توفاق بېرخوشالفت ايكىمىز بىلە	بىر خلوتپىر اولا ، اغيار او لمابا ال الله توتوشوب دە يك گولوشك
باخاق بىر بىر يمىزە گۈز سۈزە سۈزە كۈرەك لىدىن لىذت ايكىمىز بىلە	قول بويون اوتوراق سورتك او زاۋە كاهگاه قوجاقلاشىپ كۆپۈس كۆپۈسە
سياه كىريپكلىر او جوالماس او خاولسون كىزەك بىر فراغت ايكىمىز بىلە	سرمه لنسىن آلا گۇزىل شوخ او لسون سگ دېيىلر آرا يىقدان يوخ او لسون
اندېشەچكمە يك هېچ بىر كىسمەدن ايلىك يك حكايىت ايكىمىز بىلە	دوپونجا ذوق آلاق نازوغىزە دەن ھەر گىچە شىرىن شىرىن صحبتىدەن
آچاق او زىن گۆزىن تمام نقابى گوندە سورەك وحدت ايكىمىز بىلە	واقف ياردان ايشىد گلن جوابى كاهگاه ايجىپ سرخوش اولاچ شرابى
واقف دەن بىر غۇل:	
ـ مەربانلىق گۈرمەيىپ بىر مەلقادان كوسموش گوندە يوز آل ايلىدەن قلب قرادان كوسموش	
شانىنە دەن دىم شىرىن سۆز بىر شى اوندان دادماديم بو سېيدن آغزى شىر دلربادان كوسموشيم	
بىر قىدح مى اىستەدىم سىنديرىدى گۈنلۈم شىشدىسىن داش باغىرلى ساقى صاحب جنادان كوسموش	
چون (اومان يردىن كوسىلر) بىر مىل دىير خلق آرا كوسموش بىچاد گىلدىرى آشنادان كوسموش	
كۈرۈم اوڭىسى ، بناسىن يارلىق اتمك دېيل واققا اصلى بودور من بو بنادان كوسموش	
ـ فارس دېلىنىدە مثنوى: چو شد از مردىن لىلى خىردار شنىدىستم كە مجنون دل آزار	

بسوی تربت لیلی شتابان
بهر سو دیده‌ی حسرت گشاده
چو آن کودک بخندید و پدو گفت
ز من که این تمنا می‌نمودی
ز هر مرقد کفی از خالک بو کن
یقین کن تربت لیلی همانجاست
رموز عشق از آن کودک بیاموز.

گریبان چاک زد با آه و افغان
در آنجا کودکی دید ایستاده
نشان قبر لیلی را از او جست
که ای معجنون ترا اگر عقل بودی
میان قبرها را جستجو کن
زه رخاکی که بی‌عشق برخواست
توهم واقف در این دیر جگرسوز

منابع و مراجع:

- ۱- آذربایجان ادبیاتی نین تکاملی (۱۸ و ۱۹ اینجی عصرلر). اسلام آنسیکلوپدیسی. جلد ۲. پرنشور فواد کؤپرولو.
- ۲- آذربایجان ادبیاتی: احمد جعفر اوغلو. تورک دنیاسی ال کتابی. آنکارا (۱۹۷۹).
- ۳- ادبیاتدان ایش کتابی: ح. زیناللی. عبداله شائق. آ. موسی خانلی. ج افندیزاده آذربایجان. باکو ۱۹۲۸.
- ۴- دانشمندان آذربایجان: م. ع. تریست.
- ۵- واقف - اثرلری. ره‌دکتور: ح. آراسلی. آذربایجان علم‌لر آکادمی‌سی، نظامی آدینا دیل و ادبیات انسیتوسی. باکو ۱۹۶۵.

ت-پیرهاشمی:

آذری ادبیاتندا جناس

بیر دیلین گوزللييگى؛ اوونون اينجه ليكىنده و زنكىن ليكى؛ لفتجه گىش و ادبى اثرلرجه بوللىغىندا دور.

بىزىم آنادىلىمىز، آذربايجان دىلى بوجۇزلى دىللەرنى بىرى دور. اوونون اينجهلىيگى ولفتحه گىشلىيگى او نا ادبى اثرلر ياراتماغا استعداد و يارارلىق وئرىر، بوجارارلىق ايکى جنبىيە مالكىدور: لفظى و معنوى. لفظى يارارلىق متشابه و متراوف لفت لىردىن استفادە ئىدۈرگ يىارانمىش اثرلره شامل دور.

معنوى يارارلىقساكلەرلەrin مختلف احساس و دويغولارى افسادە و روحى اينجه ليكلىرى بيان اتمەسىدور.

بومقاھىمېزدە بىرىنچى قسم يعنى آذربايجان دىلەرنىن لفظى يارارلىغى حتنىدە قىسسا نمونەلر وئرىريرىك و اىكىنچى قسم حتنىدە آپرى بىر مقالەدە بىحث ئىدەجىيەك. آذربايجان دىلەرنىن متشابه كلمەلرلەrin بوللۇغى شاعر و هنرمندلەرىمىزە ميدان وئرىر كى مختلف ساحەلرده طبع لىرىنى سىناسىنلار او جملەدن جناس شعرلر ياراتماقدور. جناس ايکى كلمە دوركى صورتجە بىر و معناجە ايکى آپرى مفهوم افادە ئىدىر و سوزە مخصوص بىر گۈزلىك وئرىر.

شاعرلىرىمىز بوساحەدە چوخ طبع مىنايىب و شاه اثرلر يارادىبىلار. باخون: بويوك شاعرلىرىمىز راجسى ھريشان و شانە (داراق) دان نە گۈزلى جناس دۆزلىدىدور:

الوندە نقدر اي پرى شانەوار

ھريشانچىلىق ھو ھريشانەوار

و يا اياغ (پياله) و اياغ (پا) کلمه سيندن نه ياراديدور:
 گرگ حشره تك بير اياغ اوسته من دورام خدمتونده اياغ اوسته من؟
 آشاغاداکي بيت لرده جناسلاري او خوجولار تاپماليدور.
 آچون خانه دن نهر مي خانيه گله تا کسي بير نهر مي خانيه
 دولوب در دله ميسره، ميمنه سنيق قلبه باخ و ترگيلن مي منه
 ياندورماق (اوود وورماق) و يان دورماق (قراق دورماق) دان قوشور:
 گل اي عاشقين آشنه ياندوران مني يانه يانه تويب يان دوران
 (صنم) و (سن) ايله جناس ياراديب:
 ستو nelle بيله دولدي جسم اي صنم حقيقتله باخسان اگر، من سنم
 گئورون! قان (خون) و قانماق (سیراب او لماق) و قانماق (آنلاماق) کلمه لريندن
 نه يارا ديدور:
 لبوندن ٹوتور دؤندى قانه گوگل قوي امسين اونى تاكه قانه گوگل
 او بيلمز لبون لعلنى نين قيمتىن باشا سال اونى بلكه قانه گوگل
 درد (غم و مرض) و درمك (چيدن- گذراندن) کلمه لريندن يازير:
 منى ثولديريير عاقبت در ديار خدنگچ جفايه منى دردي يار
 تك (مانند) اتك (دامن):
 يانار كئنلوم عشقونده پروانه تك داهما ناز ايله وورماهر آن اتك
 (سنگچ ايله) و (سن گله) دن ياراديب:
 گينه سنگدل ايليسن سن گله؟ گوگل شيشه سين سينديريپ سنگله
 وار (هست) وار (پرقرار باد):
 نه ياخشى قراگوز لرون وار سنون باخلانلار ديرگوز لرون وار سنون
 او خوجو بو بيت لرده جناسى ئوزى تاپماليدور:
 گل اي کاكلى سنبل ترکىمى كده بالمره قىلما منيم ترکىمى
 منى يانديران قلقل خالى دور نديم كيم و فادن دلى خاليدور
 كسمه (بيرچك- زلف) كسمك (بريدن).
 عجب زلفدن كسميسن كسمه نى او نا چو خدى قربان كسن كسى منى
 ملا محمد باقر خلخالى (ثعلبيه) مؤلفى گوزل جناسلار ياداديب:
 ديلونده طعن ايديرىسن بايزىدە ول يكن ايشارون بنزز يزىدە
 ار (شوبر) خايىن (خيانتكار) ارخايىن (مطفهن) سوزلريندن ياراديب:
 عيالينه اگر ار خايىن اولسون نجه عورت اره ارخايىن اولسون؟
 يازى (ايشينيك- قراق) يازى (سرنوشت):

ترايولدا چيغخايديم يازيه من
 سارق (اوغرى) سارق (عمامه):
 داليجا سسلنوب اي مرد سارق
 حلال اولسون سنه باشه او سارق
 گلچين (گل درن) چين (صحیح-دوزگون):
 يوزون تك گرديسم گل دردي گلچين
 او چين چين زله آند اولسون دگيل چين
 ياز (بهار) ياز (بنويس):
 زمستان كچيب أولدي چون فصل ياز غم هجردن ياره بير فصل ياز
 چيممك (بويونماق) چيمير (پينکي-مورگي-خواب-چرت).
 بيري حوض عشرتده دائم چيمير بيري صبحه تك اتمز اصلا چيمير.
 آشاغاداکي ۳ بيت ده او خوجولار ميز نوزلري جناس تاپماليدور:
 اليم يتمسه دامن دلبره قاييتمز يقين اتىشيم دلبره
 چوخ قورخورام که گوز توخونا اي گوزل منه
 يارب که تاهاسين گوزليم هنج گوز ال منه
 چو عشقونده حفظ ايلديم ايجدى
 چيخارتدى ياديدان بتون اب جدى
 ايکى بيت ده بومقالەنین مؤلفىنندن او خويون:
 كسر (شمشير-خنجر) كسمك (پريدى)
 اگر دوشىسى نامىد الينه كسر
 بى بىت ده نه دىير؟
 گرېب باشىدە گل لرى هي درە
 نشان وئرمە باخىن يولون حىدرە سون

آذربایجانین بوبوک معارفپرورد شاعری

حاج سید عظیم شیروانی

(۱۸۳۵-۱۸۸۸)

حاج سید عظیم شماخی لی سید محمدیسن اوغلی (۱۲۵۱) قمریاده شعر و صنعت بشیگی اولان شماخی شهریندە دوغولوشدور.
آذربایجان تورکادیباتی و شعرینین گئرمى سیمالاریندان بیری اولان معارفپرور شاعر سید عظیم مكتوب و دیوان ادبیاتمیزین باشیندا دوران فضولیدن سونرا، آذربایجان شعرینین انکشاپیندا و اونون يوکسلاره قالخاسیندا بؤیوک بیر موقعی واردیر. او، اون دوقزوژنچی عصرین کلاسیك شعر جریانین ان قاباق جرسیندە دورماقدادر. شعرین چوخ انواعیندا اوجمله دن غزل و قصیده ده بؤیوک استاد آدینی تازانیشیدir اونون معنالی اینجeh، ظریف غزللری نوزمعاصر شاعرلری ایچون نمونه اولموش و هر کس اونون یازدیغی کیمی یازماغا چالیشمیشیدir. سید عظیمین غزللرینین باشلیجانلۇزلىگی^۱؛ او خوجونو، یاشایش ذوقونو درک اتمگە دوغرو تحریک ائتمە سیدir.

سیدین غزللریندە گۆزل یاشایش آرزیسى ايله چىرپىتان بيرشاعر قلبى دويولماقدادر. نشئەلی، دولقون، قایناو حیات، گوزەلیك، عیش، عشرت، سئوگى، کامە چاتماق دىلەگى و جامعەنین ياتمیش شعورونو اوپاتماقدا و دوزگون ياشایشىن يولونى گؤسترەمکدە مهم رولى اولماسینى چوخ آيدىن گئرمک اوЛАR. او بوتون عمرى بوبىي جامعەسینىن ترقى و تعالى سینا چالیشمیشیدir. هر دن حدەن آرتىق سیخیلاندا اورەك سۆزونو ساتира شکلى ويالىرىك غزللار ايله دئىب آوونور^۲.

-
- ۱- خصوصىت.
 - ۲- تسلی تاپماق

«بی کسم عالم ارا درد و غمیدمن نوز گه»

«نه هوادار و نه یاور، نه کسیم وار منیم»

بعض آچوخ دوزومسوز بیر حالا گلیب دئیر

«غمی هجرانه دئین، صبر ائله سن، ای ناصح»

«سته آسان ایسه بواش منه دوشوار گلیر»

سید عظیم اوقدر قدرتلى شاعر درکى هر معنی و مفهومدا، هر سبک و نوعده شعره باشلایر، قورتار اندان سونرا او شعر نوز نوعندا ان اعلاسی اولور بعضی قدرتلى شاعر لرى چاپخانائين حروف دوزنلرینه بنزديبلرکى، نئجه چاپ حروف دوزنه نىن گۇزى نۇونىدە بوتون حروف قلاز دولو دور و چوخ سريع و تئز تئز ساده و آسان ایسته دېگى حرفي گۇتوروب دوزور بعضى شاعرين ذهنىنده كەملەر ائله دولودور دئيرلسر. آنجاق سید ذهنىنده يالنىز مۇزلىرىوخ بلکە بوتون گۈزەل معنا لار دادلوايمىش، او ۱۸۳۵ نجى ايىلە شماخى شهرىنده آنادان اولور و آزمىت اىچە ريسىنده بير اول دوز كىمى پارلا ياراق شىروان محىطىنى ياشىقلاندىرىر حىفا كە فلک چوخ زامان دوزكۈن ايشلەرى يارى يولدان ناقص بوراخماغا عادت ائدب.

سید عظیم يددى ياشىندا آتاسىنى الدن ورير و اوندان صونرا داغستانڭىدىر و اورادا آنا باپاسى موللا حسینىن حمایه سىنەد ۱۱ ايل تعلمىم و تربىيە آلىر و آنا دىلىنەن باشقاعرب و فارس دىللرىنى دە مكمل بېرىشكىلدە ئوغىزلىرى.

سید عظیم شىروان و داغستاندا اىندىگى علم اىلە كفایتلەنمە يېب مكەمدىنە يە داهما صونرا او زمان شرقىن بېرىۋەك مدنى مرکز لرىنەن اولان مصەرە گۇدىب تحصىلىنى آرتىرىدى و بىر چوخ عالم، فيلسوف و شاعرلار اىلە تانىش اولاراق نوز انكسانى اىچون اونلاردان استفادە ائدبىر.

سید عظیم نوز دوغما يوردو شىرواندا قايىتىدىقىدان صونرا بوتون بىلەك و باجارىقىنى خالقىنین معارف و مدنىتى اوغرۇندا صرف ائدە رك نوز خالقىنا جى بىر شكىلدە خدمت اىتمىگە باشلايىر.

جاج سید عظيمىن ۱۸۷۵ نجى اىللە جاق كلاسيك شعر جرييانىنە باغلى قالميش لەن بوايىلردىن صونرا شاعرين ياردابىجىلىيغىندا مهم بىر دۇنش يارانىر آنجاق بودۇنۇشدىن ئونجە كلاسيك سېكىدە شعر يازان معاصرلرىنین ان باجارىقلى و قدرتلىسى اولور واقتى اىلە سید عظيمىن تىشى اىلە (بيت الصفا) آدلى شاعرلار مجلسى يارانىر او زامان چوخ قدرتلى اولان آذربايچانىن باشتىا اوچ شاعرلر مجلisi (مجلس انس)، (مجلس فراموشان)، (مجمع شura) آراسىندا چوخ مترقى و يارادىيجى رقاپتىلر گىدىرسە آنجاق (بيت الصفا) اونلاردان داها اوستون

بیر حالدا یاشاییر و بوزادا (مجلس انس^۱) ین صدرینده دوران شاعرلر او جمله دن خسروشید بگیم ناتوانین یازدیفی شعرلره او خشار یاربشدان^۲ بللهنر کی ، سیدین یتری هارادا ایمیش.

«اولمیشم دهر بلا ایچره بوگون دیوانه من»

«وارمادیم میخانیه سیندیر مادیم پیمانه من»

(ناتوان)

«ای کؤنول عشق ایچره اولدون خار سن ، دیوانه من»

«اولدون آخر عقیلدن بیزار سن بیگانه من»

(سید)

«دلبرا درد دلیمن بئله عنوان انتدیم

کی غم هجرده دل ملکینی ویران انتدیم»

(ناتوان)

«شب هجران اوقدر ناله و افغان انتدیم

تا که چشم فلکی حالیمه گریان انتدیم»

(سید)

بومجلس لره جدی اشتراك ائدن شاعرین یارادیجیلیغیندا مهم بیر دئوش یارانیور بودا شاعرین بیر یاندان مصر قاهره و بغداد اکی علمی آختاریشلاری تجربه لریندن چو زنده دئیر. ظهورو ائدیر نئجه کی، غزللرینده چوخ محکم بیرحالدا دئیر.

«موت جسمانیم ایله چانمانیم نولمه گیسی

سیدا تولمه رم عالمده سیسم وار منیم»

باشتایریاندان ۱۸۷۵ نجی ایلدن حسن ملکزاده زردابی نین سعی و غیرتیله نشر اولونان «اکینچی» غزتی نین صحیفه لرینده عصرینین روحی و توز ایسته دیگی ایله آپاقلاشان، یعنی فکرلری ترنم ائدن چوخ آیدین بیر شاعر کیمی گئرمکده بیلک.

«اکینچی» غزتی، حساس، صمیمی، ناموسلو وطنداشی اولان سید عظیمین یارادیجیلیغینا بیر ترپه نیش و تریب غزتین تبلیغ ائتدیگی دموکراتیک معارفچی فکرلر شاعرین جسارینی مهربیان، تئز خلقینه اوره گی یانان ناتوان خانه مین مادی وضعی نین یاخچی او لذوغوندان (مجلس انس) ایله قارشلاشماق چتمن ایدی.

۲— مقابله و مسابقه.

۱— البتہ بونوقیدا تتمک گر کلیدین کی ، (مجلس انس) باشدادر تلى شاعره عاطفه لى ، مهربیان، تئز خلقینه اوره گی یانان ناتوان خانه مین مادی وضعی نین یاخچی او لذوغوندان (مجلس انس) ایله قارشلاشماق چتمن ایدی.

شکلینده تصویر ائتمه گه باشلايير. اويازديقلاريندا دئيركى، اسگى ياشايشين شرايطي پاراماز وعييه جردىر. ايندى آرتىق ينى حيات، ينى دۇرياشلانىب ديركى، بونى ياشايشين خوشبختلىك ستونلارى داها دوغروسو بو حياتين قانونى معاوردىر، علمدىر. شاعر، مدنىيتسىز، علمسيز بير ئىللىن نىجه مهلك بير خسته لىگە دوچار اولوب، ددوا، درمانا محتاج اولدوغونو بىلە دئير:

«بىركىشى ياتسا، ناخوش اواسا اگر،
آختارىر بير طىپىپ دانا، دىل
اونا لازىمىدى ايلەم مك انجام»

دېبە اىضاح اىتدىكىن صونرا، خسته لىگىن نه الدوغونى شرح ائدىر
«بوقدىر دردىكيم اولور حادث،

اونا بى علمىك اولور باعث،
كى اونون علم اولوبىدى درمانى
كى، دوتوبىرىزى پېيشانلىق»

سيد عظيم علم و معارفى اساس دوتوب خلقى سعادته و ايشيقلى گونه چىخاراجاق
تكجه يول اولدوغونو بيان ائدىر

«دئمه بوكافر، او مسلماندىر
صونرا او آدامالاركى، تكچە ئوزى ايجون چالىشىر و جامعىنин دردىنى مانكى
گۈرمور و يا صايىمير:

«دوقالىم علمه اولموسان واصل،
بىزه بو علمىدىن نه دير حاصل؟!
هانسى نادانى عالم ائتدىن سن؟!
حاجى سيد عظيم بير پارا شعرلىيندە بؤيوك فضوليىدىن الهام آلمىشىدا آنجاق ئوز
معاصرلىرى وهم صونراكى آذربايجانىن چوخ قدرتلى، آدلى، صانلى شاعرلىرىنە الهام منبى
اولوب مىشلا:

«امە دەلبىرىنى تا نفسيم وار منىم طوطىيەمشككىرە اي گل ھوسىم وار منىم»
مطلعلى غزلينىن الهام آلاراق آذربايغانىن باجاريقلى خالق شاعرى على آقاواحد
ھمان قافىehlerه اويفون و اوخشار غزلين بويىتلە باشلايير
«زلفون كىمى ايگول نه عطىرلى نفسين وار

يوخسا بو لطافتله جان آلامق ھوسىن وار
تا غزلين صونونادك قافىehler ديركى سيدىن غزليندە گلېپ و يا باشتا
بىر يىرددە:

«ئىشلپىرم گولزارى كيم، سەن گولعدازىمسان منىم
سونبولوم، سرويم، گولوم، باخيم، باهارىمسان منىم.

دولسا عالم خوبلردن ايسته مم، زيرا کي، سن
خوبلردن، سئودىگيم، زبيا نگاريم سان منيم»
آدلى غزليندن الهام آلميش اسماعيل اوغلۇ على آتا شيخلىنسكى تۇز غزلينى
بىتلە يازىر: «اي سئودىگيم، اي دلربا، صيريم، قراويم سان منيم»
صد مرحبا، صد مرحبا نه طرفه يارىمسان منيم
منيم باهاردا بولولوم، منيم اكينده سونبولوم،
گولشىلدە منيم گولوم، باغلازدا بارىمسان منيم
منى زىارت ائىلە رم، سنه عبادت ائىلە رم
ھم چوخ صداقت ائىلە رم، چون من نگاريم سان منيم»
حتى تۇز ساغلىقىندا ميرزە على اکبر صابىرە گۇستىرىدىگى دوزگون حيات و شعر يوللارى،
خصوصىلە كلاسيك شاعرلرين ديوانى لاب آزتاپىلدېيغى حالدا صابيرين ئىچە بىت شعرينى
اليندە او خودوغويگاندە ديوان كتابىنى يغنى نظامى گنجوى نين ديوانىنى صله عنوانىلە صابىرە
ھەديه گۈندە رىر. آزربايجانىن گۇركلى شاعر و يازىچىسى (عباس صحت) تۇز دوستى
صابيرين ياشايشىندا بىتلە يازىر: مرحوم صابىر سيد عظيمىن «فتته دوران اولاچاسان» آدلى
غزلينى بىر جواب
«سن پىر جهان دىدە سن اي سيد مىركار»

«بۇندان صورا ھېرىمەدە بىكىقان اولاچاسان»
«ستىدە بىر اىشە صىر و شكىبا گىرك اولسون»
«اما بىلورم صىر ئىۋى ويران اولاچاسان»
غزلينى يازىب (سیدە) گۈندە رىر و (سید) آزتابىللان كتابلاردان خمسە نظامىنى
مطالعە ئىتىدىگى حالدا صابيرين مكتوبى يېتىشىر، او خوبىوب بويىلە جواب يازىر:
«نۇردىدم صابىرغزلەيمىن بىرىنە يازىدىغىن ملىع و شىرىن جواب چوخ خوشوماڭلدى.
حاضردا باشقا بىر شىئە كمانىم المادىغىندان همین كتابى سنه صله گۈندە رىرم. يادىگار
اوستادانم اولماق شرطىلە قبول ايدە سىنيز و شاعرلىكىدە ترقى ائتمە نىزى آرزوائىدیرم.»
مېيد عظيم متدين بىر عالم و دىن شناس (تىلولۇك) اولدوغو حالدا خرافاتا قارشى
مبازىزه آپارمىشىدىر شاعرلرىندا اولان مذهبى توھەلر تۇزۇنە مخصوص بىر حالدا اولوب،
الهام آلبىن گىيردىگى تشىپەلەر چوخ بىدىع دىر.

مثال:

«سید بخت قرانی گریبلالیمدىر» دئسن

ای آدین قوربانی، من عالمده بیر آد ائیله رم»

ويا باشقابير يعرده عشقى غر لرلينين ييرينده دينه باغلى كنيش بيليكىندن الهاام آلاراق
بىلە يازىزىن:

«آياق يالىن، باش آچيق زمم سرشك تؤکوب»

«طواف كويين ايچون نيت ائتدىكىيم گىچەلر»

.....
«دوشمى بىزىدە الله، اى خدai حى واحد»

«او سرو قامتىلە الفت ائتدىكىيم گىچەلر؟!»

سید عظيم مالى باخىمدان يوخسول اولدوغۇندان يازدىغى دىگرلى آثارىنى چاپايتىرىه
يىلمە يىب ناچارح. زىدا يىه يازدىغى ۲۰ اكتىبر ۱۸۷۷ نجى ايل تارىخلى مكتوبوندا بىلە
دەبىر «منىم آثارىم سىزىن غىزتەنин حرفلارىلە چاپ اولسا مصلحتىدىر، چونكى چوخ ياخشى،
آيدىن اوخونان بىرخطىدىر...» البتە بونو دائىد ائتمك گۈلىدىرىركى، سید عظيمە عزت نفسى
بىلە بىر خواهشلە اجازە وئرمىزى عمر وئندە تىكىجە درخواستى شايد بوالموش اولا.

حاج سید عظيمىن مالى وضعىتى حقىنە اوغلى مير جعفر سيدزادە بىلە يازىز... پىدرىيم
وفات ائندىنە بشىپوز مانات بورج و سككىز نفر عيال منىم عهده مە قويىمۇشدو. وفاتىندا
بىر ايل صۇنرا شاماخى شهر مكتىبىنە هەر آيدا ۲۵ مانات مواجهلە شريعت معلمى تىعىن
اولوندوم بومواجهلە هەن آتامىن عيالىنى ساخلاماق، ھەم دە بورجونو وئرىب اثرلارىنى چاپ
ائتىرىمىگى ئۆزۈمە واجب بىلدىم.

ھاما معلوم دىر كى ۱۳۰ ايل بوندان اقدم قافتازدا اسلام مطبوعاتى نەحالدا ايدى،
بىر نفرە اولسا نشرىيات ايشينە مشغول اولان تاپىلمازدى. الغرض، بىرىياي تعطىلى بىر قدر
پول خىرجلىگى تدارك ائديب، تېغلىسە مفتى افندى غائب او فون حضورونا گىتىدىم. مفتى
افندى چوخ خوشلوقلا منىم آرزو مو قبول ائديب، بوبارە دە كىمكە بولۇنماغى عهده سىنە
كۆزىردو. چى فايدە، او واختى شيخ الاسلام مرحوم طاهر زادە بىر مسئلە دە مفتى ايلە هەم رأى
اولمادىغى ايچون نامىد شاماخيا قايتىدىم. منه دئىدىلەركى رشت دە ساكن اولان شىروانلى
تاجرباши صىمدخان، سید عظيمىن اثرلارىنى چاپ ائتىرىمىگە مائىلىدىر.

گلن ياي تعطىلى ينه بىر قدر پول خرجى بورج ائديب، رشتە بوللا دوشىدوم. صىمدخان
حضرتلىرى رشت دە بويوردىكى، كتابلارى قوى قالسىن، ھەلە ايشيم وار، آسودە اولسام،
چاپ ائتىرىزرم.

۱- بىلال حضرت محمدىن ان صادق صحابە لرىيندن بىرىيدىر (بلاں حېشى).

سویو سوزولموش دگیرمان کیمی کتابلاری قولتوغوما ویریب شیروان اگلديم. بير نىچە ايل كىچدى. يئننە بير ياي تعطىلى باكىيا گلدىم. مرحوم اسدېيىك سليمەخانوف وعبدالله يىگە امير اوپ واسطە سىلەكتابلارى حنيفخان حسين اوپون حضورونا آپاردىق. خانىن حاشىيەنىشىن لرىندىن بير نفركتابى واراقلايىب دئىدى: «اوردا فلان آقا، فلان بىگ تعرىف اولۇنۇش آپاراونلار چاپ ائتدىرسىن» كورپىشمان اوردان چىخىدىم. منه دئىليلر كى حاجى حاجىبا با عاشق حسين دير، بلکە سىلەين مرئىيەلر زى سېبىيە ائرلىرىنى چاپ ائتدىريه كتابلارى كئتۈرۈپ (مردە كان) باغلازينا حاجى حاجىبا بازىن حضورونا گىشتىدىم. حاجى مرئىيەلردىن بير نىچە سىنى اوخـويوب، سيد عظيمىن روحونا دعا ائديب دئىدى: «بـوكتابى چاپ ائتدىرك بير نفرىن ايشى دىگىل اگـر آـيرى ياردىم ائدن اولسا، ۲۰-۱۰ مانات من ده وئرە بىلە رم».

قابىدىپ شاماخيا گلدىم. بير-ايکى ايلدىن صونرا فرج بىگ وزيروف واسطە سىلە حاجى زين العابدين تقى يف ۵۰۰ مانات آتامىن تمىيللىرىنى چاپ ائتدىمگە ياردىم ائتدى بىپول ايلە تبرىزە گىشىپ تمىيللىرى چاپ ائتدىم. بو واختلاردا باكى شهر مكتىبلرىنى معلم تعىين اولدوم. على اسکندر جواد وفون اطلاعى ايلە لئولىنسون مطبعە سىننە آتامىن غزل ياتىنى چاپ ائتمىگە باشلازىدىم... اوکى، قالدى مرحومون (س.ع. شىروانى نىن) چاپ اولۇنۇش هجوياتىنا، بو بارده بونوسئىلە بىرم كى، كىمسەمندىن اذن سىئۇنلارى تبرىزىدە چاپ ائتدىرىمىش قافقازدا يابىن و ساتىشا قويوموشدور. بو هجوياتى ساتان اىرزالى كتابفروشلا سود دا محاكمەمىز اولىدۇ، الله دوشن نىخەللىرى ضبط ائتدىرىدىم...»

سيد عظيم فقير اولدوغو حالدە گوزل و تىيز گىشىن، وقارلى و منظم بير انساندى. اۋزحىياتىنى اوْزۇبىلە نىلمە چىكمىش دير:

پدرىم دارخلدە ائتدى سفر	هنرون ذولفقار بىرانى
دوشىدى بىحر غىمە بو در يتىم	وئردى رخسار شعرە بىر خپىا
عصر سلطان محمد قاجار	ائتدى يوز مىن بھارلى ئاظھار
اولىدى دارالولادتىم شىروان	
كائندەشىروان شەھىلر اولدى قدىم	
نظمدن ظاهر ائتدى سەر مېبن	

«وضع حمل ائتدى چون منى مادر	نه شماخى كى، اوңدا عزالدىن
آدمى قويىدilar چو سيد عظيم	مسقط الرأس پاك خاقانى
ايکى يوز اللى بعده هزار	نه شماخى كى، اوңدا صبح و ميسا
رومە عبدالمجيد ايدى سلطان	
هانسى شىروان اوگلستان قدىم	
نه شماخى كى، اوңدا عزالدىن	

یا خود:

دوشمه دیم فکر دولت و ماله
گاه بغداد مسکینم ، گاه روم
گه یئزیم پترب اولدی گه بظحا
حکمت و هیأت ائله دیم محصول
نظر اهل عصره شوم اولدوم
منه ئوز علمیم اولدی وزرو وبال
منی گؤردو کده خلق مؤیاده دیلر
 حاجی سید عظیم شیروانی
«بودی گلدی سفاهتون کانی»
سید عظیمین اثرلری چوخ و کلی حالدا ایکن هر بیر کیچیک امکانلار قاباغا گلديکده،
آزو کیچیک حجمده طبع و نشر او اونوب. البتہ بوندا قید ائتمک گر کلیدیر کی ، ۱۰۰ و یا
۱۵۰ ایل بو ندان قاباقلاردا چاپ ايشلرینین امکاناتی تبریزدە قافتازدان چوخ آرتیق ايمیش
سید عظیمین اثرلریندن هر هانسی نین چیخماسى او خوجولارین، خصوصیله، آيدینلارین
سئوینجینه سنبب او لوردى «دبستان» مجموعه سی شاعرین اثرلرینی تکرار چاپ ائتمک تکلیفینی
ایره لی سورور.

ف- کؤچرلی بوباره ده «آذربایجان ادبیات تاریخی» کتابیندا بئله یازیر « حاجی سید
عظیمین اثرلریندن بیر پاراسی چاپ اولونوب سادا چو خوداخی چاپ اولونماییب. البتہ
بورا کیمی بیر ۱۸۹۵ و ۱۸۹۷ ده تیفلیس و تبریزدە سید عظیمین اثرلریندن او جمله دن
غزللریندن چو خی چاپدان چیخمیش ایدی و ف- کؤچرلی باشقا بیررده سیدین اثرلرینین
مشهور لاریندان بئله بیرر قملو تبریز «کلیات ترکی و فارسی»، «دیوان غزلیات»، «دیوان
قصاید و نواحی»، «کلیات منظومه»، «خلافت حضرت ابوبکر»، «خلافت حضرت علی»
نظم و نثر آ «قصص الانبیاء»، «قصصین خواجه حافظ و شیخ سعدی»، «حكایت منظوم».
البتہ ۱۸۹۷ نجی ایلده سیدین قصیده و مكتوبلازی، هجو و ساتیر الاری بیر نئچه
باشقا اثرلریله، تبریزدە باسیلیب و یا بیلیمیشدیر شاعرین او غلو. م. ج. سیدزاده دئیر «اثر
مطبعیه صفر آبی نین دؤردى ۱۳۱۹ ه ایل ۱۰ مای ۱۹۰۱ ده ترتیب اولونوش بیرحالدا
وئریلیب. کتاب شاعرین غزللری و ۱۵ پارچا باشقا لیریک اثرلری سالینمیشدیر.
غزللر ۱۸۹۸ نجی ایلده تبریز چاپیندان گؤتورولوب تصحیح ائدیلیب و ترتیبین
بیر سرا مزیتلری ایله یاناشی نقصان سیزدا دگیل ۱۹۰۲ نجی ایلدن صونرا او زون ایللر
سید عظیمین اثرلری چاپ ائدیلمیر.

نهایت ۲۸ ایل صونرا شاعرین اثرلرینین بیر حصه سی ع. مذنب طرفیندن چاپ

اولور «سیدعظیم شیروانی سچیلمیش اثرلری» همین کتابدا مذنیب یازیر (سیدین) «بریشان آدلی «قصائد و هجوبات» کتابی کی، ۱۹۱۲ ده تبریزده چاپ اولوب و بوکتابی آیدینلار چوخ برک آلقیشلامیشلار سیدین «قصص الانبیا» و «سیجان-پیشیک» منظومه‌سی فارس‌جگادان چئوری‌لی‌می‌شدیرکی، البته «سیجان-پیشیک» منظومه‌سین نزجه‌بیول مکرر چاپ اولاندان صونرا بوصون زامان ۱۳۵۸ ده آقای منظوری خامنه‌ای طرفیندن بیرده تهراندا چاپ اولوب. سید عظیمین اثرلرینده او شاقلا را یچون یازیلان شعرلر، ریاعیلرداخی واردیر و منیم نوزومده سید عظیمین بیر پارا چاپ اولونموش اثرلری او جمله‌دن «آذربایجان علم‌لر آکادمیاسی نظامی آدینا ادبیات و دلیل انسیتوسی» طرفیندن با سیلیپ و یا یلیامیش «سیدعظیم شیروانی اثرلری» اوچ چیلدده موجود دیر بوقاله‌نین چوخ حصه‌سی همان آکادمیک وضعده یازی‌لی‌میش مقاله‌لردن استفاده‌اولو ناراق یازی‌لی‌می‌شدیر.

سیدین حضرت محمد (ص) و حضرت علی علیه السلامه اوره کدن با غلیلیغی اونلارا یازدیغی درین معنالی قصیده لردن بیلینر ۱۸۸۲ میلادیده دیوانینی کتاب خواص آدیندا یازیب قورتا ردیغینی بله یازیر.

«مین اوچیوز ایکی هجرتدن ،
ائیله‌دیم آدینی «کتاب خواص »
کی، بو مجموعه میز تمام اولدو .
چونکی مقبول-خاص و عام اولدو...»
حیاتی نین سونی .

سید عظیم گنجه و گوندوز دور مادان و دینجه‌لمه‌دن نوزخلقینین سعادتی، بیلیکی اوغروندا یازیب و یارادیب، چوخ ایشله‌میش و چوخ محصول و ئرمیش بیر یارادیجی، مترقی بیر شاعر در دئمک او لار کی سید عظیم بؤیوک فضولینین ادبی یولونی دوام اتدیرره ک زمانی نین بزرگیز بیر دوشونجه‌لی شاعری اولوب ۱۹ نجی عصره ادبیات‌میزین گؤزه‌ل، بدیعی نمونه‌لرینی غزل، مخمس، مربع، مسدسی و باشقانوعلری او جمله‌دن ساتیریک (طنز) انواعینی یارا تیشیدیر. بؤیوک شاعر ۱۸۸۸ نجی ایلده ۵ یاشیندا شماخی شهرینده نولمودور .

آدی قدر بؤیوک اولان سید عظیم خلقین سعادتی اوغروندا بوتون عمر بويونجا وارلیغنى و قدادیب و استعدادینی صرف ائتمیش دیر درین فکرلری و اجتماعی، بدیع مضمونلارلا دولو اثرلری ایله بوتون آذربایجان تورکلری نین قلبینده نوزونه نولمزابدی بیر بیر آچمیشیدیر.

فولكلور:
عباس عبدالله

كندىمەن توپىلارى

ائىنېزدەم اوپانىزدا ھمىشە توى اولسون اوغسۇل ائولىندىرىن، قىزكۈچۈرۈن.
اوغلۇنۇز-قىزىيىز قوشَا قارىياننان اولسۇن. ھر ائلىن ھراوبانىن ئۆز توى آىي، توى
فصلى وار. بىزىم كېنهڭچى لر يازى اكە، يابىيچەر، پايزىدا باغ-باڭچانىن بارىنى،
بەرىنى بىرىيغىش ائلهير، ائله كى، پايزىز آرمودۇنۇن، پايزى آلماسى نىن يارپاقلارى نىن
ياناغىنا خال دوشدى، توى باشلايارلار. ائلىن قىز-گلىنى، آهيل-جاھىلى كىچىك چىللە،
بؤىرك چىللە يىلمەز، بىرده تورباغانىن جانىندان بوغ قىالخانجان كىندهن توى سىسى
كىسىلمەز.

قاراھمتىن قارا زورناسى فغان ائلهير، توپىچى اسکىندرىن كوراوجلو ناغاراسى نىن
گومبۇلتۇسى كندى باشىنا گۇز تورەر. هەچ كسىن دالىنجان چاپار. زاد گۇزندەرمىزلى، هەچكىسى
توبىا چاگىرىپ ائلهمىزلىر. چاھارلارى قارا زورنا اوЛАر، كوراوجلو ناغاراسى اوЛАر.
ائشىدەنلرتوى قاپىسىنا يېغىلار، دوست-تائىش شادلانار. ائله كى، آغ ساققال-قاراساققال،
آغ بىرچەك-قارا بىرچەك توى قاپىسىنامىع اوЛАر، هالايى دورولار، قاراھمت «دولچابولاقدا
قالدى» چالار. قىزلار بولاغىنidan تازاجا سو اىچميش بىر ائل گۈزەلى كەھلىك كىمى سىكە
سەكە ميدانما چىخار، بىر اوكىن گۈزى نىن آلتىنان اوغا باخار، دوداقلارى زمزەئىلەر:

دولچا بولاقدا قالدى، آى آنا خانىم!

قىزلار اوتابقا قالدى، آى آنا خانىم!

گۈزۈم بوخاتقا قالدى، آى آنا خانىم!

قويون ياتاققا قالدى، آى آنا خانىم!

ولی کریم گؤره ر یوخ، جاهیل-جو مردن سوموکلاری اویناییر، او زونی تویچیلارا توتار -ا.ا.آنام، بیر «گوله شه نگى» چالىن ا «گوله شه نگى چالىنار. توی باپاسى ایندە کى زوغال چوبوغۇ فير -فيز فېرلا يار، میدانى گئنەلدەر. كيمىن آغزىدى، يېرىندەن ترپەنمەيدە، زوغال چوبوغۇن گۈينەر تىسى بىر هفتە ايندەن -آيا غىنەدان گىشىمىز. ايندى دە ئۆزۈنى تازا -تازا تانىييان بىر دەلى قانلى میدانا چىخا، اول آغىر -آغىر حالى بوبىن دولاپنار، سونرا قىرقى كىمى سوزمەيدە باشلايار، قوللارنى قارىسىنى اوینادار، آرا بىر حالىا گۈز گۈزدەر: گۈزريم قاباغىما كىم چىخا جاق؟ ائل گۈز و ترازو دور دئىب لر، ائلە كى، دلى قانلى میداندا تك قالىر، توی باپاسى اونون ئۆزۈنە تاي -توش اولان بىر جاهىلى میدانا چىكىر، بوجاهىلدا میدالدا فېرلا تىير، سونرا هر ايکىسى ال توتور چىيىنلەر يىلە بىر -بىرىنى يوخلا بىر، قوجاقلاشىپ آيرىلىلار. بو نونلادا بىر -بىرىنە دئەك ايستە بىر لر كى، سىنى باسماق قىصىدىم -زادىم يوخدور، كىم يېخسا آناسى نىن سودى اوينا حلال اولسون.

بىر دە گۈزەرسن گوله شەنин اىكىسى دە باش -باشا و ئىرپ ائلە هەنى الله شىولر. اما هەچ هانسى يېخىلىمیر. او ساعت توی باپاسى باشا دوشور كى، كىشى قىرېقلارى بىر -بىرىنى يېخىب خاطرىنە دەمەك ايستە مېرلر. هەمىسى نىن بىلەنە بىر زوغال چوبوق:

- آى باجىسى گۈچەكلىر، آلدادا يىلمەز سىنىز، تىزاولون، تو بىدە تاي -توش وزوار. داش قايانا توش گلنە وقت دە اولور. دەليقانلىلار قولدا قوت دە بىر -بىرىنى يېنە بىلىمیر. حالايدا ھامى بىر گۈز كسىلىر، اونلارا باخىر، هە بىر سۆز دئىبر:

- اده، كافر اور تاسىندان گىر!

- اده، سارما و ئىرا!

- اده، گىرى قايرى!

توی باپاسى گۈزەركى، ايشنەر شۇلۇقدور، تىز زوغال چوبوغۇ ايلە گوله شەنلەرى آيىرار:

- ساغ اولون، ساغ اولون! توپون نۇزى گۈزوم. كىمىن آغزىدى بوندان سونرا گوله شەمەيدە دوام ائلەيدە او زوغال چوبوق بىتلەرىنەدە اىز سالار. تو يېچىلاردا ايشى باشا دوشەر، بىر «بىر قارا دوننو» «چالارلار، بونا كىيە دەكچى لر «آغىر دونۇدا» دئىبەرلەر. بوجاهىل -چومروها واسى دەكىل. بىر آخ بىرچەكلىكىنەدىر اسىنەدىر میدانا چىخا، قوللارى قاتارىندان آيىرى دوشمىس دورنا قانادى كىمى قالخىب -انىر، دونى نىن اته بى پېرسوپورەر. قارا هەمتون كەنە دردى تازالانار، اوغۇر دۇنى شىشىرىدىپ قارا زورنانى آغلادار، «آغلاما، آقۇزىم، آغلاما» چالار. بىر دە گۈزەركى، بوجىنا او جىنайا او خشامىر. قايدانى دەكىشەر. «دانچىيىدى يىتىدى» «جاموش باغا گىردى» ھاوالارى جوانلارى قوشاش -قوشا میدانا چاھىرار. جوانلارون

اویونی زورنانون سسینه قاریشار: آـ تمز عمی ، سن آستانین گوری نوزون بریچیخ ا تمز عمونونده جوانلیقی یادینادوشدر، میدان بویی جوانلارا درس دئیهر. قاشقارالاندا قاموی علی نین سسی گلهز: صاباح اینه ک ساغیتی «یاللی» گنده ریک. بو او دئمه ک دیر کی، بو گون توبیا گلمه یه ن «یاللی» اوستالارینادا خبر و تروون. نوزونوز ده حاضیر گلین، آشاغی محله دهن مئلسه آستان، يوخاریدان ده لی خیدیر حکما گلمه لیدیر. بوندان سونرا جماعت توی اوینده عاشیغا قولاق آسارلار. بوتون توبیلاردا عاشيق مجلسي نین آغ ساققالی ده لی کریم اولار. ده لی کریمون-سورغۇ سوندان چىخمايان عاشيقى كېنه لەچى لەرتويا قويماز. عاشيق اوزونى اونا توتار:

آغ ساققال، مجلس اهلی هانسى ناغيلا قولاق آسماق ايستەيير؟ او دا گويا هەچ عاشيقى سیناماق زاد ايستەيير ميش كىمى:

آـ ئاتام، يېر او «شاعر نبى نین گنجە سفرى» نى دانىش دئیهر. او اولماسا «آلاخانچالين ناغىلى» نى دى. او دايوكسما جانون ساغ او لىسون، «شاعر شتى نين» بورچالى سفرى «نى بالا بالا دى، گلسىن. عاشيق الينى قالدىريپ گۈزى نين اوستونە قويماسا، كریم عمۇ يازىيما آلينميش، آلينمamish نەكى، داستانيمىز وار، آدېنى چكەر كېنه لەچى توپلاريندا عاشيغون دىليئەن «بىلمىرەم» گلمىسى گلدىمى، ايش بىتدى، بىرده او طرف لەرە هەر لەنە بىلمەز...

گون لرىن بىر گونى ساراشدى عاشيق سؤيون «شاعر نبى نين داستانى» نى باشلامىش ، ده لى كریم اوزونو اونا توتور:

آـ ئاتام سنه قربان، آى اوستاد، خوروز بانىدا ناجان ياتدى يوخىدى. شاعر نبى نين سۈزى- صحبتى ده اوج گون، اوج گنجە لىك ناغىلىدە. عاشيق سؤيون:

باش اوستە، دئىب تىللە سازون زىيلىنى زىل، بىمىي بىم ائلە بىر. ايندى سۈز دوشىندا عاشيق دئىير كى، بىلمىرەم او آخشام كېنه لەچى لەرخوروزلارا نە عمل ائلە مىشدىلەرسە، اينه ک ساغىناناكىمى بىرىننيدە سسى ائشىدىلىمەدى، نەايىسە، صاباح آچىلدى، اوستونوزە خىيرلى صاباح لار آچىلسون. قارا هەت زور ناسىنى، قويچى اسكتندر ناغاراسىنى حاضير- نظام ائلەدى. قارا هەت «مەلەمە، قوزى مەلەمە» اسكتندر ناغارانى بىر-ايکى دفعە كومبولداتدى. قارا هەت «كۆچەرى» نين ايلك خاللارينى ووردى. «كۆچەرى» چالىناندا جوانلار يېزەر يېنە دىنگىلەدە دىلەر. هەچ نۇزەردى دە بىلمە دىلەر نە وقت قول- قولات بوب اويناماغا باشلا دىلەر. توپچىلاردا بو لازم ايدى. گىچدىلەر «قول ياللى» يَا.

«قول ياللى» دا جوانلار اىكى دستە يە بؤلۈندى. بىرى نين باشىندا قاموی علی، او بىرى نين باشىندا ده لى خيدیر. هەر سى نين ايلنەدە بىر زوغال چوبوق. ايندى كيمون

آغزیدى دسته‌دهن كىدارا چىغا، يا دا ناساغارانين هاواسىنى توتمايما. «قول ياللى» دا دسته باشجى لارى اللر ريندەكى زوغال چوبوقلارىنىن، او بېرىلەرى ايسە دەيدەنەك لرى نىن ايکى طرفىندهن توتوب باشلازى او زەرىنە قالدىرار قوللارىيلا لنگر وورماغا باشلايىلار. بېرى سۈزىلە آياق بىدن قولًا تابع اوilar، او نە «دئسە» او نىدا ائلىيەر. ائله بونا گۈرە آدىنا «قوللى ياللى» دېيدەلەر. اوينون قىزغۇن يېرىنده دسته باشچىلارى زوغال چوبوقلارى ايلە بېرى او طرفىنەن بېرى بو طرفىنەن شىۋىپەرتىدىيەر.

بۇنۇنلادا دەيدەنەك لر يېرە توللاتار، جىڭەلدەر بېرى - بېرىندهن آزانىيپ «آياق ياللى» گىنده رولر. ايندى قوللاريانا آچىلىپ سارماشىق كىمىي بېرى-بېرىنە سارماشار، آياقلار اوينايىار. بېرىنەن او يۈنچىلار پەرنەن دوشەر، هالاى پوزولار. هەر جوموب بېراوشاق توتار. اوشاقلارى دىشلەرىنە گۆتۈرۈپ باشلايىللار اويناماغا سونرا «ميدان ياللى» سى باشلايىار او يۈنچىلار بېرىنەچە دۇرە ووردوقدان سونرا باشلايىلالار چكىشىمەيدە، كىم آپاردى، آپاردى.

«ياللى» بېتەر-بېتەمەز تۈچىلار «باغدا گول» چالارلار. بونا «باغدادى» دەدىيەرلر. ايکى شوخ باخىشلى ائل قىزى قاباق-قارشى اوينايىار. قارا هەت قانان آدامدى، بېلەركى، قىزىلارون بو او يۈنلى جوانلارى ياندىريپ ياخىر، گىنچەر «ياندىم چىچەپەم» هاواسىنا. ايندى بويورون، يانىب ياخىلان جوانلار، ميدان سىزۈن دىرى....

ايکىنچى گونون سون هاواسى چالىنار: «آخشام اولدى». اوينايىان زاد او لماز، قرىپ بېر ماھتنىن تائىش صىدارى قولاقلاردا سىلسەنەر: «آخشام اولدى، شاملار ياندى». يىتەسون سۈزى قاموى على دئىير: - صاباح جىدىر اولاچاق.

ھەلە صاباح آچىلاسى، جىدىر اولاسى، سىزە ھارددان دئىيم، قىز ائۋىنەن. بو آخشام قىز ائۋىنە خىناوند (حنا بىندان) گىنچە سىدىر. اوغلان ائۋىنە پائى-اوروش حاضىر لانىر. اشىيدىپ بىلەنин آغزى شىرىن اولسون. خىناوند گىنچە سىنە دىنيدا نەكى، آغىز شىرىن ائلىيەن ناز-نمەمت وار، خىنا او تاغىنينا سەفرە يە قوپولار. قىز-گلىن دە دەنە-گولە ائلىيەن خىناپىند ائلىيەرلەر. او بىلە گىنچە لەردە ھانسى بىخەدەرین گۈزۈنە يۇخۇ گىنە را تاپا دېيەن كىم ماهنى او خوييان كىم، نۇزى چالىپ، نۇزى اوينايىان كىم؟

توبون ايکىنچى صاباحى آچىلدى اوستۇنۇزە قىرمىزى گون دوغسون، بېر آزدان جىدىر باشلاياجاق ائلۇن باشى پاپاقلىسى، آغزى يامشاقلىسى او زۇن يېرە جىدىر ميدانىنا آخىشاجاق جىدىرین ايلك دۇرورە سىنە آتلار سىنانىر، كىمۇن آتى دئىيەلن يېرە بېرىنچى چاتىر قىرمىزى كالاغاي اوونۇ بوغازىناباغلانىر. اىكىدلەر آتدان سالان جىدىر دەوار كى

آدینا «جىدىر آغاچ» دۇيرلەر، اوزون يېردن دوز اورتاسىندا دىرىن بىز قانوو قازىلار، اوئون يانىندا اىكى اىگىد آتلى قاباق-قاباغا دايانتار، اوپىرى آتلىلارايىسە خىلى آرايدا.
بو اىكىسى نۇز آرالاريندا ئۆزلەرىنە آدقويارلار:

قىلىنج، خنجر. سونرا اوپىرى آتلىلار بىر-بىر اوئلارا ياخىنلاشىر، ائل آغ ساققالى خېرىلەر: سقىلىنجىمى، خنجرمى؟ - قىلىنج! خنجر!

بىلە جىهە هەر سىنە اوئن اىكى آتلى اولان اىكى دستە عملەر، دستەلەر بىر-بىر يېرىنەن بىش-اوئن آغاچ بوبى آرالانار، جىدىر آغاچلار اللە گۇتۇرولەر. بو آغاچ اىكى آرشىتىق بىر دەيدە نە كىدى. هەر آتلى نىن بىر ئىنە جىدىر آغاچ، او بىرىنە قارماق اوولوركى، آغاچ يېرە دوشىنە اونى قالدىرسىن، اىگىد واركى، هەچ قارماق گۇتۇرمۇر، جىدىر آغاچى ائلە گۇيىدە توتور حاضرلىق قورتارار، قارازۇرنانىن ھارايمى آلتىندا ھەردىتىدەن بىر نەر آتلارىنى قاباق-قارشى چاپار، بىر جىدىر آغاچىنى مىللەمە سىنە او بىرىنە دوغرو آتار، ائلە اصىل اىكىد لىكە بورا دا اوزە چىخىر.

آغاچىن اونا طرف سوزدۇيونى گۇرەن آتلى گەرك اوندان يابىينا، يادارقىيۇن آغاچىنى ائلە گۇيىدە ئۆز چىرىرىلە ووروبسالا. بىلە لىكە آغاچىنى ايتىرەن او تۆز مىش اوولور. بو آغاچ آتلى نىن ھاراسىنا توخونسا، خنجر كىيمى بىچىپ گەچەر، ائلە آغ اورەكەلەر واركى، قارشىندا كىنى گوجلو گۇرۇپ جىدىر آغاچىنى آتامايش تسلىم اوولور، آتىدان دوشۇر. «جىدىر آغاچ» يەن ئۆز آتلارى وار، آت واركى، او نا طرف گەلن جىدىر آغاچىنى بىلىنە كى اىگىدە دەن تىرگۇرۇر، او سا عتىدە سەمتىنى دەيىشىر، آغاچ اوندان آرالى دوشىر. او دوركى، بعض چوخ بىلىمچىلەر اولجە قارشىسىندا كى نىن آتىنى قورخودۇر، بىر-ايکى دفعە جىدىر آغاچىلا باشىنا وورۇر. آت دا كى قورخدى واي اوئون بىلىنە كى اىگىدون حايانا، بو اوپىنون نەمەرى آزى بورداخ بىر اركىدە. جىدىر سوبىيۇر، اىكىدلەر آتلارىنى چاپىپ توى قاپوسىنا گلىرىلەر. آخشام گلىن گتىرمە يە حاپىرىلىق گۇرۇرلەر.

بو آخشام بىگ (داماد) قاپوسىنا شاخ گلىرى. ساغدوش بەمى آرایا آلىر لاب قاباقدا شامال آپاران گىدىر. شامال اوزون بىر آغاچا بر كىدىلىميش دەمير يَا دا يانان گىچە توپاسى دىر. نەفت تۈركوب ياندىرارلار، دوز بەرى قاپوسىنا دەك سۇنەمىز. اوئون آرخاسىنەجا شاخ آپاران گىنەر، شاخ آغاچ پارچالارىندا حىچەرەش كىلىلى دوزەلدىلىر، تختە او توراجاقلارا شام دوزولۇر. يان آغاچلارىندا شىرىنىيات، آلماء، آرمورد قورۇسى آسىلىر، جوانلاردىيە-گولە، آتشىشانلىق ائليە-ائليە بىگ قاپوسىنا گلىب چىخىرلار. سونرا دا بىگ طرفين آداملارى گىنەپ قىزشاخىنى قىز ائۋىنە گتىرىرلەر. ايندى بىگ ئۆز ساغدوش، سولدوشى ايلە آرخادا، گلىن ساغدوشى، سولدوشى ايلە قاباقدا گىدىر. اىچەرىدە آغ بىرچەڭلەر گلىنە

ئۇيۇدۇنىصىحەت وئۈرۈر، انىشىكىدە قاراھەمتونچالدىغى «آغلامما، آقۇزىم، آغلاما»هاوسىنى قىز-گلىنин اورىھىنە اودىسالىير. بېر آز دا گىچىر، «آتداندىرما» چالىنir. توى جماعتى بىگ اۇينە طرف اوز توتور. گلىن بىھى قاپوسىنا چاتاندا اوونون آيساقلارى آلتىنا ساخسى قاب آتىرلار. نهایت، ساخسى قاب چىليلك-چىليلك اولاجاق. سونرا بىگ اۇين دامىندان گلىنин باشىنما اون، فارىشىق نوغول تؤكەچك يعنى بو اۇودە آغىزون ھمىشە شىرىن اولسون، اوزۇن آغ اولسون، الون بىر كىلى، آياغون سايالى اولسون. جولما-جوچوقلاردا گلىنин آياغىندا دولاشـدولاشـ يېرده كى شىرىننىي بىنغا جاقلار. گلىن اىچەرى گىچىب گلىنلىك تختىنده، قىرمىزى گىرددىيەن دالىندا اگله شىدىمى، اۇين لاب بالاجا اوغلۇ گىندىب اوونون اوزۇندا كى توپىھى گۆئۈرۈب قاچاجاق، بودا دوواخ قاپمادىر. سونرا دا گلىنە بېر ھەدىھ بويون اولاجاق:

ـآباچى قارا اينەيىمېزىن بالاسى سىنيدى. آرا تازا سىنگىيەندە خېر ياييلاجاق كى، بەيى اوغورلايىلار. او ساعت ساغدۇش، سولدوش ايشىنى بىلىپ دىيە جىڭلەر.

ـبەيى كىيم تاپسا، بېر قارا قوج بىزىم بۇينوموزا. بەيى تاپماغا نە واركى، دوستلارى «گىزىلەدىب» او ساعتىدە گىندىب ادبـار كانالا گىتىرىلر. باخ بىللەجە اوچ گون، اوچ گىچەـلىك توى سونا چاتار.

ائلىنېزدەـ او بانىزدە ھمىشە توى اولسون، اوغول ائولندىرون، قىز كۈچۈرون.

اينجە صنعت رۇزنامە سىندهن اۋزالفبا مىزـا كىچىرەن. منخاورى خامنە

فولکلور :

«عاشق امراء» داستانیندان پیرقوشم

دئدیم : شپلانه‌دی ؟ دئدی : گوزومدی

دئدیم : شکرنه‌دی ؟ دئدی : سوزومدی .

دئدیم : آلمانه‌دی ؟ دئدی : یوزومدی .

دئدیم : توپیک او لار ؟ سویله‌دی ، یوخ ، یوخ !

دئدیم : اینجه نه‌دی ؟ دئدی : دیشیمدی .

دئدیم : کمان نه‌دی ؟ دئدی : قاشیمدی .

دئدیم : لیمو نه‌دی ؟ دئدی : درشومدی .

دئدیم : امهک او لار ؟ سویله‌دی ، یوخ ، یوخ !

دئدیم : سیاه نه‌دی ؟ دئدی : تثیمدی .

دئدیم : شربت نه‌دی ؟ دئدی : دیلیمدی .

دئدیم : اینجه نه‌دی ؟ دئدی : بیثیمدی .

دئدیم : قوجماق او لار ؟ سویله‌دی یوخ ، یوش :

دئدیم : قولاج نه‌دی ؟ دئدی : قولومدی .

دئدیم : او زاق نه‌دی ؟ دئدی : یولومدی .

دئدیم : امراء کیمدی ؟ دئدی : قولومدی .

دئدیم : ساتار میسان ؟ سویله‌دی : یوخ ، یوخ !

نوشته : صمد سرداری‌نیا

جبار عسکرزاده بافقه‌بان

بنیانگذار اولین مدرسه کروالله در ایران

جبار بافقه‌بان مردی‌که اولین کلنک کودکستان را در ایران بنیان گذاشت ، نویسنده‌ای که برای تخصصین بار در ایران به مصافت نوشتن کتاب برای بچه‌ها افتاد. روزنامه‌نگاری که بالانتشار مجله «زبان» بزرگترین کام را در راه تجلیل از معلم و مقام وی برداشت، مخترعی که کودکان معلول را می‌پرستید و روشنفکری که رشد نهضت آزادی زنا نرا باعث شد، علیرغم همه خدمات فرهنگی و اجتماعی ارزش‌آمیز ایران که شاید و باید و بهویژه به نسل جوان شناسانده نشده، در حالیکه فرهنگ ایران نام و یاد وی راه‌گز بدفراموشی نخواهد سپرد .

قبل از آنکه زندگی افتخارآمیز جبار بافقه‌بان را بطور مشروح شرح دهیم لازم است که بیوگرافی (۱) وی را بطور اختصار از زبان خودش بشنویم :

جهمن «رضا» از اهالی تبریز بود. پدرم «عسکر» نام داشت در شهر «ایروان» با شغل معماری و قنادی زندگی می‌کرد . من در سال ۱۲۶۴ شمسی در «ایروان» متولد شدم. تحصیلات من بالاصول قدیمی و در مساجد بوده است و در ۱۵ سالگی، با مختصه سواد بی ارزشی که داشتم مجبور به ترک تحصیل شدم، گذران زندگیم از طریق اشتغال با حرفه‌ای پدرم بود، در دوران جوانی بطور قاچاق در منازل، به دختران درس میدادم و از خبرنگاران روزنامه‌های «فقطاز» و از فکاهی نویسان و شاعران روزنامه فکاهی «ملانصر الدین» بودم، در سال ۱۲۹۱ شمسی مدیر مجله فکاهی «لکلک» در شهر «ایروان» شدم. این مجله پس از شروع جنگ جهانی اول برای نجات از توقيت تعطیل شد. در آخرین سال جنگ در نتیجه گیر و دارها به ترکیه رفتم. پس از چندی تحویلدار

شهرداری شهر «ایگدیر» و چندی پس از آن هم فرماندار آن شهر شدم . پس از شکست دولت عثمانی چون اسلحه وقدرت جنگی نداشتمن تسلیم «داشناق» ها شده و به ایروان بازگشتم، در قحطی و مرض و جنگ های محلی که همه جارا فراگرفته بود پس از ازدست دادن پدر و مادرم، در سال ۱۲۹۸ راه سر زمین پدری خود را در پیش گرفتم و بالاخره پس از گزیر از چنگال چند بیماری مهلك و حصبه ای که درنتیجه آن انگشتان پاها میم بدو سیله تنها طبیبی که در آنجا بود بریده شد، خود را به «مرند» رساندم و در مدرسه «احمدیه» آن شهر با سمت آموزگاری مشغول کار شدم. این آغاز زندگی و خدمات اجتماعی من در ایران بود که نزدیک به پنجاه سال از آن میگذرد، در این مدت زحمت بسیار کشیدم و رنج و مرارت بسیار بردم و توفیق هایی نیز بدست آوردم. بزرگترین موقیت من اعتمادی است که احساس میکنم مردم به صداقت من پیدا کرده اند و درآورترین زخمی که خورده ام از تیرشک مردمی بوده که نسبت به آرامانهای ملی و اجتماعی من برای ارضی احس خودخواهی و غرور بیجای خود روا داشته اند .

جبار با چه بان بطوریکه در شرح زندگیش بازگو میکند بعد از تعلم سختی ها و رنج های فراوان بالاخره خودش را به شهر مرند میرساند و فعالیت فرهنگی خود را در مدرسه احمدیه شروع میکند چون خدماتش صادقانه و زحماتش ارزش نه بود توسط اداره کل فرهنگ وقت آذربایجان به تبریز احضار و در آنجا مشغول خدمت میشود و در همین موقع بوده که برای اولین بار در ایران نخستین کودکستان رادر تبریز بنیاد میگذارد. درباره تاسیس اولین کودکستان خود در زندگینامه اش چنین مینویسد:

«تایپیان سال ۱۳۰۲ در دبستان بلوری خدمت کردم، او اخر سال دوم خدمت من در آنجا که آقای فیوضات در رام فرهنگ آذربایجان بودواز سوابق کارهای من نیز اطلاع داشت روزی مرا پیش خود خواند و پرسید که آیا درست است که در مالک متفرقی برای تربیت خردسالان سه چهار ساله بنگاه هایی وجود دارد، من شنیده بودم که در پایتخت روسیه چنین بنگاه هایی وجود دارد ولی به چشم خود ندیده بودم، همین مطلب را به آقای فیوضات گفتمن. ایشان گفتند که ارمنی ها در تبریز چنین موسسه ای دارند و اضافه کردن که میخواهند بنگاه مشابهی تاسیس کنند و لی بھر معلمی که رجوع کرده اند حاضر نشده اداره آن را بعهده بگیرد و سپس پرسیدند که اگر چنین مؤسسه ای تاسیس کنند آیامن میتوانم اداره آن را بعهده بگیرم، به ایشان اطمینان دادم که اگر آن را تاسیس کنند ایشان نادم و من شرمنده نخواهیم شد.

فردای آن روز به همراهی آقای فیوضات به کودکستان مرحوم خانم خانزادیان رفتم، این یانوی دانشمند و فاضل کودکستانی در پنج سال قبل از آن برای تربیت اطفال ارامنه در تبریز تاسیس کرده بود و در حدود ۱۵ نفر دختر و پسر شاگرد داشت

که همه ارمتی بودند. آن بازدید برای من بسیار آموزنده بود. یک هفته طول نکشید که با اقدام آقای فیوضات کودکستانی تاسیس شد، من نام باگچه اطفال را برای آن پیشنهاد کردم که مقبول افتاد. در ضمن پیشنهاد کردم که عنوان مریبیان کودکان باگچه‌بان گذاشته شود، البته تازگی کار مانع از آن شد که استعمال این کلمه تعیین یابد. من این نام را که برای شغل خود انتخاب کرده بودم نام خانوادگی خویش قرار دادم و درست باغچه‌بانی در آن بنگاه بی‌سابقه شروع بخدمت کردم، اکنون فکر میکنم که نامناسب نتواءه بود که هنوان این شغل را باگچه‌بانی بخوانیم همانطور که مریبیان در درجات مختلف عنوان آموزگاری و دبیری و استادی دارند، من جداگانه میکنم که باگچه‌بانی اگر از آموزگاری سهتم نباشد از آن کمتر نیست.

در آن زمان هیچگونه وسائل تربیتی برای کودکان از قبیل کارهای دستی، باری، تماشتنامه، سرود، شعر و قصه در ایران وجود نداشت. من به ابتکار خودم این وسائل را که مورد نیاز بود به شکلی حتی غنی‌تر از آنچه که امروز رایج است بادست و فکر و قلم خودم تهیه کردم.

با استفاده از قصه‌های عامیانه که از بچگی به بیاد داشتم برای بچه‌ها تماشتنامه و شعر سرودم و چیستان ساختم، برای کار نمایش مالک انواع حیوانات و حشرات را تهیه کردم.

از جمله کارهای مهم آن شادروان تاسیس مدرسه برای تربیت کروالالها بوده که برای اولین بار در ایران در تبریز بنانهاد و بعد در تهران، که هم اکنون هم صدھا کودک ناقص‌العضو در این مدارس آموزش می‌بینند لازم به بیاد آوری است که آذر پایجان همانطوریکه در تمام قسمت‌های فرهنگی پرچمدار بوده است و در تاسیس مدارس، ایجاد چاپخانه و نشر کتاب و روزنامه گوی سبقت از سایر استانها و شهرستانهای ایران بوده است در تربیت و تعلیم افراد ناقص‌الخلقه نیز پیشقدم و مبتکر بوده است و در زمانی که هنوز در هیچ‌یک از شهرهای ایران حتی تهران توجیهی به این کودکان بدینغت نمیشد در تبریز کلاس‌های مخصوصی برای آموزش و پرورش ایشان داین بوده است.

مدرسه کروالالها را جبار باگچه‌بان در سال ۱۳۰۳ شمسی با وجود مخالفت‌های زیاد از جمله رئیس فرهنگ وقت دکتر محسنی در تبریز دایر کرد این کلاس در جنب باگچه اطفال باگچه‌بان در کوچه انجمن در ساختمان معروف به ساختمان انجمن تأسیس شد.

باگچه‌بان در این زمینه در زندگینامه خود مینویسد: «بالاعلانی به مضمون زیر

کار جدید خودرا آغاز کرد. (در باگچه اطفال کلاسی برای خواندن و نوشتن و حرف زدن به بچه‌های کروال افتتاح شد. هر مفل کروال می‌تواند بطور مجانی از ساعت ۶ تا ۹ بعدازظهر برای اسم نویسی بفتر باگچه اطفال مراجعه کنند). البته روش است تایلر چنین اعلانی در آن زمان چه میتوانست باشد. آن اعلان مانند بمبی منفجر شد و توجه دانشمندان و فرهنگیان تبریز را به خود جلب کرد و جنجالی به راه انداخت.

شاید تصور شود که براثر آن اعلان که در آن زمان شبیه به دعوی پیغمبری بود دوستان بادسته‌گل به تبریز من آمدند و باشور و شعف برای فهمیدن چگونگی نقشه و روش تعلیم دورم را گرفتند، ولی اینطور نشد، بلاتشبیه همان بلایی که در آغاز دعوی نبوت بررس هر پیغمبری آمده بر سرمن نیز آمد، عده‌ای مرا تکذیب و تمسخر کردند و عده‌ای مرا شیاد خواندند و بعضی‌هاهم به من اتهام کلاهبرداری زدند. بعضی گفتند که فلاپی مرض شهرت دارد و چون ظرفیت آن رانداشت که محبوبیتی را که از تاسیس کودکستان پیداکرده هضم کندکار خود را به رسایی کشاند.

دوروز بعد ازدادن اعلان، دوکودک بوسیله یکی از روزنامه نگاران ویک پسر کرووال دیگر که برادر دکتر علی آفرخشی بود اسم نویسی کردند. پس از شش ماه یک امتحان در باگچه اطفال برای آن سه کودک کرووال برپاشد، تمام فرهنگیان و دانشمندان تبریز و خارجی‌ها و اعضای سفارتخانه‌ها در آن جشن شرکت داشتند. در حیاط بزرگ باگچه اطفال که محل نطق مرحوم خیابانی بود برای گذاشتن یک صندلی اضافی جانمانده بود. دیوارهای حیاط باگچه مملواز آدم شده بود سهل است درختهای همچو اآن نیز آدم بار آورده بود.

خلاصه امتحان شروع شد و بچه‌ها برای مردم درس خواندند و روی تخته سیاه دیکته نوشتند... پس از امتحان نطق‌ها آغاز شد و تقدیرها و تمجیدها بود که از زمین می‌جوشید و از آسمان می‌بارید. مردم ازدست زدن و هورا کشیدن سیر نمی‌شدند. حتی مرحوم دکتر محسنی (رئیس فرهنگ وقت) پرخلاف انتظار بازبان خاصی مرا تمجید و از من ستایش کرد.....»

شادروان باگچه‌بان برای تربیت لالها و کرهای مادرزاد زحمت فوق‌الماده‌ای متتحمل می‌شد برای اینکه طرز تعلیم این کودکان بدینکه از حس شناوی محروم بودند بسیار دشوار و ملاقت فراساید البته آنان کودکانی بودند که از هنگام تولد از حس شناوی بی‌نصیب بودند چون چیزی نمی‌شنیدند طبعاً لال هم می‌شدند هرگاه باوسیله‌ای ممکن می‌شد صدای را به ایشان بشنوانند می‌توانستند تکلم کنند.

باغچه‌بان این مشکل را حل کرده بود صدای حروف را بوسیله استخوان های جمجمه و باوسایل خاصی به کودکان لال می‌شنوانتند کم کم اطفال بدون اینکه بشوند حرف می‌زدند و هرچه می‌نوشتند می‌خواهند و مطلب را می‌فهمیدند به این ترتیب کودکان ناقص‌الخلقه تربیت می‌شدند و تعلیم می‌یافتدند.

در ۱۳۰۶ خردادماه از طرف این مدرسه توان باغچه اطفال (کودکستان) جشنی برپا شده قسمتی از گزارش آن راجع به امتحان کروال‌ها از روزنامه آن زمان نقل می‌شود :

«دونفر طفل که کروال مادرزاد بودند در جلو مدعوین ایستادند آقای باغچه‌بان قبل اشاره به اعضای بدن خودکرد عضوهارا یکایک نشان میداد و اسمش را می‌پرسید اینجا بودکه توان گفت خارق عادت ظاهر می‌شد طفل لال بزبان آمده باز بان فصیح اسامی اعضای نشان داده رامی‌گفت پس از آن اطفال لال یکایک جلو تخته سیاه می‌رفتند هر عضو یاهر چیزیکه باغچه‌بان نشان میداد اسامی آنسارا طفل لال باخط خوانا و زیبا می‌نوشت سپس آقای باغچه‌بان به مدعوین خطاب کرده گفت شما هرچه میل دارید بگوئید یعنی نشان دهید شاگردان خواهند نوشت مدعوین نیز هریک چیزی نشان میدادند که اسم آنها نوشته می‌شد سپس سوال‌های ساده‌اشاگردان پرسیده شد یعنی در تخته سیاه، باغچه‌بان مینوشت اسم شما چیست فوراً طفل لال جواب آن را مینوشت و آنچه نوشته بود می‌خواند و می‌گفت. همچنین مینوشت احوال شما چطور است طفل لال مینوشت خوبست و همان نوشته را باز بان فصیح می‌خواند.»

در آخر سال ۱۳۰۶ شمسی که دکتر محسنی موجبات انحلال باغچه اطفال را فراهم می‌ساخت زمام امور فرهنگ استان فارس در دست آقای ابوالقاسم فیوضات بود، پمچن شنیدن خبر انحلال باغچه اطفال بی‌درنگ زمینه تاسیس یک کودکستان را در شیراز فراهم کرده و باغچه‌بان را به شیراز می‌خواند و او به شیراز رفته و ۵ سال مداوم به فرهنگ آن خطه خدمت می‌کند.

بعد از بازگشت به تهران دبستان کروال‌هارا در این شهر تاسیس می‌کند، خودش در این پاره می‌گوید :

«در سال ۱۳۱۲ که از شیراز به تهران آمدم حتی خرجی یک ماه را نداشم اما از آنجاکه به استعداد و درستگاری خود اعتماد داشتم از دست زدن به کارهای تازه باک نداشم و امیدوار بودم که بتوانم مشکل زندگی راه را حل کنم، درابتدا در فکر بودم که یک کودکستان شب‌انهار و زی تاسیس کنم ولی برخلاف انتظار موفق نشدم. لذا بفکر تاسیس دبستانی برای تعلیم کروال‌ها افتادم و گمان می‌کردم درابتدا لااقل پنج شش شاگرد اسم نویسی خواهند کرد و پس از مدتی که مردم نتیجه عمل مرا ببینند

به تعداد شاگردان افزوده خواهد شد. اعلان افتتاح دبستان برای کرواللهارا منتشر کردم ولی یا اینکه هیچگونه قید و یا شرط سنگینی در آن اعلان وجود نداشت جزیک دختر به نام سوفیالبنان کسی اسم توییسی نکرد. پدرهاین دختر آقای دکتر لبان چهار صندلی ویک میز کارکرده به دبستان هدیه کرد و ماباوجود همین یک شاگرد کلاس خودرا دایر کردیم. چند روز بعد مرد تحصیل کرده ای که خزانه دار کالج آمریکائی ها بود و پسر کروالله داشت به کلاس وارد شد ولی از وضعی آن خوش نیامد البته اوحظ داشت زیرا کلاس محقر و فقیرانه مارا بامدرسه دکتر جردن که بادلار آمریکا اداره میشد مقایسه میکرد. پس از ایجادگیری ازمیز و صندلی و وسایل کلاس بجای اینکه پیشنهاد حکمی برای اصلاح عیوب دبستان کند پیشنهاد کرد معلم سرخانه فرزند او بشو و وعده کرد که اثاق مججز و پاکیزه ای در اختیام بگذارد و حتی تعهد کرد که چند شاگرد دیگر نیز برایم پیدا کند که درنتیجه اقلام ماهی سیصد چهارصد تومان عایدی داشته باشم. پیشنهاد اورا نیزیرفتم زیرا من فقط در فکر معاش خود نبودم که استعداد و توانانی های خودرا در انحصار او قرار دهم، هدف من بسیار بالاتر از آنها بود و نقشه آن را داشتم که پس از توفیق در کار و شناساندن خود به مردم و کسب درآمد کافی برنامه های تربیت معلم را جراحتم. بهر حال شخص مذکور پس از نایمید شدن ازمن به آقای دکتر رضازاده شفق که استاد دانشگاه بودند متول شد. من باز پنیرفتم و نظر خودرا به دکتر شنق اغلب اکار کردم و گفتم برنامه من بسیار وسیعتر از این است که معلم سرخانه باشم. من میخواهم آموزگار تربیت کنم تا پس ازمن این دبستان باقی بماند. دکتر شرق درباره بلندپروازیهای من مطالبی اغلب اکار داشت و برای دلگرمی من گفت که سالها زنده خواهم ماند و با صبر و کوشش کارها درست خواهد شد. از آن تاریخ ۲۷ سال میگذرد و من که می پنداشتم حتی ده سال بعد زنده نخواهم ماند هنوز زنده ام ولی یک درصد آرزو هایم برآورده نشده

باری تا آخر سال سه چهار تفره به بعد شاگردانم اضافه شد. پس از هشت ماه درخانه آقای دکتر لبان جشن امتحانی برای این شاگردان فراهم شد و از آقای دکتر علی اصغر حکمت وزیر فرهنگ وقت و مدیران کل وعده ای از رجال دعوتی بعمل آمد. آقای وزیر از مشاهده درس و امتحان بچه های لال بسیار متعجب شدند و مرهون تعریف و تمجیدهای فراوان خود کردند و مقرر کردند از همان تاریخ ماهانه چهل تومان به دبستان اعانه داده شود. البته در سال اول که آغاز کار بود فوق العاده در ماضیقه بودم ولی از سالهای بعد که به تدریج از طرفی به اعانه وزارت فرهنگ و از طرف دیگر به تعداد شاگردان افزوده میشد هرسال نسبت به سال قبل کار دبستان رو به بهبودی میرفت .

دراواخر نخستین سال تاسیس دبستان اسبابی را به نام «تلفون گنگ» اختراع کردم که کرولالها با گرفتن میله آن به دندان میتوانند از طریق استخوان فک ارتعاشات صوتی را دریابند. این دستگاه را در ۲۲ بهمن ماه ۱۳۱۲ تحت شماره ۱۱۸ درداداره ثبت شرکتها به ثبت رساندم. تاده سال این دبستان را به تسبیحی اداره کردم، در این مدت من، هم مدیر و هم معلم و هم فراش این دبستان بودم.

باری در آخر سال دهم عده شاگردان بالغ بررسی نفر میشد و توانسته بودم برای کوشش بوزحمت فراوان توجه مرد وزارت فرهنگ را بداین دبستان جلب کنم و از این رو تاحدی ازاندیشه معاش فارغ بودم ولی کارمن بسیار سنگین و توانفسا بود زیردرمن دادن و اداره کردن سی شاگرد کرولال بادست تنها از جمله کارهایی است که شاید در دنیا کم سابقه باشد. از ساعت ۷ صبح تا ۷ شب بدون استراحت مشغول تدریس و تعلیم شاگردان خود بودم ولی با تمام این احوال در هفته فقط سه ساعت به هر شاگرد میرسیدم و به کمک احتیاج داشتم.»

در حال حاضر در آموزشگاه با چه بان ۳۱۳ کودک و نوجوان ناشناوا از دوره کودکستان تادبیرستان به فراغتی اصول لبخوانی و اشارات خاص کن و لالهای میپردازند و هم اکنون خانم پروانه با چه بان ریاست آموزشگاه فرزند جبار با چه بان پیشاوهنگ تعلیم ناشناویان در ایران است.

بعچهای که چند سال در سکوت مطلق زیسته و بارها پاتکاه ترجمانگیز پدر و مادر و اطرافیانش روبرو بوده است از سه سالگی بداین آموزشگاه وارد میشود، در این کلاس به او متون استفاده از زبان مصور و القای گویای با چه بان آموخته میشود که این آموزش اضافه بر برنامه های عادی کودکستانهای معمولی است، با آموزش زبان مصنفو ز کودکان مقدمات زبان و لب خوانی را می آموزند و ملی تمرین های ویژه ای تلفظ آفان اصلاح میشود، در این دوره کودکان فقط صدای آسان را فرمیگیرند و با تلاش بسیار سربی کم کم از حالت گیجی بیرون می آیند، گاه معلم و حرکات لب او برایشان همیشگی میشود و منبی سرخسته و با بکار بردن روش های خاص به کودکان یاد میدهد که چگونه با یاری گوشی های فردی و گروهی شنواری اندک خود را بکار بگیرند و برای درک گفتار دیگران و صحیح تلفظ کردن اصوات کوشش کنند. در این کلاسها معمولاً والدین کودکان نیز شرکت میکنند تا با چگونگی آموزش کودک ناشناوی خویش آشنا شوند.

در حقیقت آنان دنیای ناشناخته کودکان خود را برای اولین بار کشف میکنند و خودشان نیز می آموزند که چگونه در منزل با فرزند ناشناوی خویش بطریقی ارتباط برقرار کنند، پدر و مادرها طرز استفاده از سمعک فردی و نگاهداری آن را می آموزند

تدریس زبان انگلیسی نیز جزو برنامه درسی آنان است . از جمله شاھکارهای شادروان جبار باغچه‌بان اختراع وسائل آموزشی برای آسان ساختن تدریس دروس گوناگون بوده است چنانچه برای تدریس درس جغرافیا وسیله‌ای ساخته بود و در زندگینامه خود چنین شرح میدهد :

واسبابی که ساخته بودم یک وسیله آموزشی کمکی در تدریس جغرافیا بود، وقتی در کلاس جغرافی درس میدادم به نظرم رسیدکه ممکن است شاگردان ساختمان اعمان دریارا توانند پیش خود مجسم کنند و ته دریاواقیانوس را مانند ته استخراجی صاف و هموار تصویر کنند، لذا آن وسیله را که یک‌جور نقشه برجسته بود برای فهماندن وضع ناهموار دریا ساختم .

ساختمان آن جعبه بسیار طرح آسانی داشت، دو صفحه تخته عیناً مانند تخته نرد درست کردم به نوعیکه وقتی بسته بود کسی آن را بجز تخته نرد چیز دیگری نمی‌دید، در داخل آن جعبه که از چوب‌گلابی و به‌کلفتی سه سانتی‌متر بود در یک طرف نقشه قسمت شرقی و در طرف دیگر نقشه قسمت غربی کره زمین را کپی کردم و محل آقیاسون‌ها و دریاها و دریاچه‌ها را بادست خود کندم و دره‌ها و تپه‌هایی ایجاد کردم هنگام تدریس آن را با آب پرمیکردم و عالم زیر دریاها را برای شاگردان توضیع میدادم .

زنده‌یاد باغچه‌بان فعالیت‌های تاتری هم داشت و علاوه بر اینکه یکی از اعضای اصلی هیئت آکتورال «آئینه عیرت» در تبریز بود شش نمایشنامه نیز نوشته که بارها در گودکستان شیراز به روی صحنه آمدند، این نمایشنامه‌ها عبارتند از :

«پیرو ترب» ، «گرگ و چوپان» ، «خاتم خزوک» ، «مجادله دو پری» ، «شیر باهبان» ، «شنگول و بنگول» .

با چه بان در سال ۱۳۲۲ شمسی تقاضای دریافت امتیاز نشر مجله‌ای به نام «سنن» کرد، اما چون قبل امتیاز مجله‌ای بهمین نام داده شده بود امتیاز مجله «زبان» به نام وی صادر شد و او لین شماره آن که با تصویری از میرزا حسن رشدیه و شرح زندگی او زینت یافته بود در بهمن ماه سال ۱۳۲۳ انتشار یافت. میرزا جبار در این مجله صرف نظر از اینکه همیشه یار و حامی فرهنگیان بود و در مقاله‌های خود از معلم و فرهنگ بی‌دریغ دفاع میکرد، در بهای مجله هم برای معلمین و دیگران تخفیف قائل میشد .

همانطور که قبل از اشاره شد جبار باغچه‌بان اولین مؤلف و ناشر کتاب کودک در ایران است اواز سال ۱۳۰۷ شمسی هلیرغم دشواریهای وسیع چاپ و کلیشه، چاپ

کتابهای ویژه کودکان را بانقاشهایی که خود میکشید آغاز کرد و گفتتنی این که یکی از کتابهای وی نیز با عنوان «بابا برقی» توسط کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان بچاپ رسیده و شورای جهانی کتاب کودک آن را پعنوان بهترین کتاب کودک انتخاب کرد.

این بود شهادت از خدمات و فعالیتهای میرزا جبار بافقه‌بان به‌آموزش و پرورش ایران، در صورتیکه وی در زمینه آموزش و پرورش کودکان کروالل هیچ کلاسی ندیده و نیز هیچ‌گونه دوره‌ای راطی نکرده بود اما عشق او به کودکان و زندگی این کوچولوهای شیرین که اگر از خانواده‌های بی‌نیاز بودند در آینده سربار خانواده میشده‌ند و اگر از مردم فقیر بودند به‌گدانی می‌افتادند، چنان اورا در عرصه عمل کارکشته و متبعر گرده بود که هر روز به‌دانش تازه‌ای در این حدود دست می‌یافتد، بعدها اورا پعنوان شارلاتان در تبریز انگشت‌نمایی کردند اما وقتی از نتیجه کارش آگاه شدند گفتند معجزه‌ای شده است، آری این مرد نه تنها در داین کودکان استثنائی را از نگاه آنان خواند بلکه قوه ابتكاری که داشت راهی یافت تا به آنان خواندن، نوشتن و حرف زدن آموخت، این مرد مهربان شاگردان کروالل را هیچوقت ترک نمیکرد و همواره برای رفع مشکل آنان پاییشان ارتباط داشت و حتی آنان را تا پایی سفره حقه همراهی میکرد، میرزا جبار حین آموزش و پرورش به روشی دست یافت که امروزه آن را «روش ترکیبی» می‌گویند، از خصوصیات کار او در امر آموزش و پرورش استفاده از وسائل سمعی و بصری بود به اعتباری باید این مرد را اولین کسی در ایران دانست که آموزش سمعی و بصری را در دستگاههای آموزشی کشور را داد، او به فرهنگ ملی ایران و پرورش نسلی نوادریش برای جامعه ایرانی دلستگی بسیار داشت و عمری در گوشش بود تاشیوهای تو پدید آورد و نکته‌های تازه به کودکان ایران بی‌اموزد، میرزا جبار که دل به تعلیم و تربیت کودک سپرده و به نیاز عمیق کودک امروز به‌شعر پی‌برده بود، خود به‌ساختن شعر ویژه کودکان می‌پرداخت، وی که پاکدل و بی‌ادعا بود و دوستدار واقعی کودک، میکوشید تاچیزهای شعر گونه برای کودکان در حد نیازی که خود «با‌غچه‌اش» به‌آنها داشت، بسازد. اینک نمونه نظم (شعر کودک) جبار بافقه‌بان:

دختر دهقان

می‌چینه پنبه، از سر غوزه
روی شاخه پنبه ای نشست
بال و پر گشود، از آنجا پریید
اندکی بایست، نازی ملکم

دختر دهقان، این دو سه روزه
دید مرغکی، از آن سو گذشت
یک کمی پنبه، با نکش برچید
دختر صدا کرد: جوجه مرغکم

مگر می خواهی ، پنبه بکاری ؟
 تا درست کنم ، با آن یک لانه
 در دنیا من هم ، آرزو دارم
 دختر دهقان ، یک آهی کشید
 دلخواه او چون ، دلخواه من است
 تا درست کنم ، با آن یک لانه
 در دنیا من هم ، آرزو دارم

این پنبه راتو ، چه لازم داری ؟
 گفتا می برم ، به آشیانه
 تخم گذارم ، بجهه بار آرم
 این را من غل گفت ، از آنجا پرید
 گفتا : این مرغ هم ، مانند من است
 می چینم پنبه ، می برم خانه
 زحمت می کشم ، پنبه می کارم

میرزا جبار هسکرزاده (باغچه بان) این انسان شریف بعد از عمری استقامت در راه آرمانش در آذرماه ۱۳۴۵ شمسی رخ در نقاب خاک کشید و در تهران به مخاک سپرده شد، و با مرگ او بچه ها، دلسوژ ترین پدر خودرا از دست دادند او برای جامعه فرهنگی، آموزگاری بود که تا ابد جایش خالی و خاطرش زنده خواهد ماند.
 از آثار چاپ شده اوست :

- ۱- آدمی اصیل -۲- اسرار تعلیم و تربیت -۳- الفباء -۴- الفباء باغچه بان -۵- الفباء خودآموز برای سالمندان -۶- الفباء سربازان -۷- بادکنک -۸- بازبیچه داشن
- ۹- برنامه کار یکساله -۱۰- پروانه نین کتابی (ترکی) -۱۱- خیام آذری (ترکی)
- ۱۲- حساب -۱۳- درخت مروارید -۱۴- دستور تعلیم الفباء -۱۵- رباعیات باغچه بان
- ۱۶- روش آموزش کرو لا لها -۱۷- زندگانی کودکانه -۱۸- شیرو باهبان -۱۹- عروسان
- ۲۰- علم آموزش برای دانشسرای مقتماتی -۲۱- کتاب اول ابتدائی (۱۳۲۰)
- ۲۲- کتاب اول ابتدائی (۱۳۳۵) -۲۳- من هم در دنیا آرزو دارم

منابع مورد استفاده :

- ۱- بررسی ادبیات امروز ایران - محمد استعلامی
- ۲- تاریخ فرهنگ آذربایجان - حسین امید ج ۲
- ۳- آذربایجان آذربایجان - مهدی اکبر حامد
- ۴- زندگینامه جبار باغچه بان - بقلم خودش
- ۵- مجله جوانان رستاخیز - ۱۱ آر ۵۷
- ۶- روزنامه کیهان - ۱۰ آر ۵۶

وارلیغیم

١

وارلیغم نهدير ؟ آناتورپهاغیم !
اوستونده پتللهنن اوچرنگ بايراغیم !
اودور پاراشیغیم ، اودورپاراغیم ،
قوچاقلاز اویلاخى آذربایجان !
آلسوولار ایچیندە يانىب - ياندىران !

٢

وارلیغیم ، بااغلى دیلیمدیر مئیم ؟
قولومدا يترسالان زنجیر دیر مئیم ؟
يوخ دئییل ! آزادلیق يولومدور مئیم ..
منیم زارلیغى دانسانلار بىلسىن ،
هم ده قایغىماقلانلار بىلسىن !

٣

وارلیغىمى يىاغى آلمىشدىر سادا ،
خىلقىمى مەختە سالىمىشدىر سادا ،
آياغىم بخۇودا قالىمىشدىر سادا ،
كىدرلى گونلار كېھىرتىدى ائلەم ،
دردىمى دئىمە كە اولمادى دىلەم .

۴

هر اوچان قوشون يوواسى واردىر،
ايسترسه گئيش، ايسترمه دازدىر،
توشدا يوواسيندا شندير، آزاددىر.
نۇز يووامىدا من قىسىدە قالدىم،
آغىر غەلەرىچە دويغۇيا دالدىم،

۵

يىلمىدى ياساغى واردىر قاتايم،
آزادلىق اوغرۇندا چاھما خاڭايم،
دورت نالا چاھارام آچىلساقايم،
باپكلەر منىم تەرمانىمىدىرا
مشروطە آلان ستارخانىمىدىرا

۶

«شهريار» دئدى «حيدربابا» سىن،
بوپوك شاعرىن آلەم قاداسىن!
او يېخدى شعرىلە دىشمن قالاسىن.
اولدو ائلىمین دىللە ازېرى،
سېلىنىدى گۈنلۈمون بىر آز كىرى.

۷

«سەند» دە ئىتىدى آلوولو و ولقان،
شعرىلە ياراقدى ئولكىددە طوفان،
قلېيىنده اويانىدى اودلۇ بىر عصىيان،
ياندى اورەگى، آلو و اوچالدى،
وطنه پارلاق ايشيقىلار سالدى،

۸

قوجامان «ساهر» گۈزل شعرىلە،

اورهك سوز لريمى دئدى يېرىلە
عشقلە جوشغۇن اثرلىرىلە،
ائلىمە، دېلىمە جان باغىشلادى،
باڭدا، چىنە گول ناخىشلادى،

٩

مېنلۈلە شاعر گىلدى هارايا،
زىزىلە دۇشدو چىركىن سارايا.
قصرىن آلتىندا تىپەرەدى قايا،
شاهىن قورخودان باغرى چاتلادى،
قووق دەڭ قىلى غەدىن ھارتلادى.

١٠

امراًتدى ساواكا، تا ھجوم أتسىن،
ينەدە آختارىقىن ھېريانا گىتسىن،
كتابلار يېغىلىسىن آزادان اىتسىن.
آذربايچان خلقىنин قاتلى يىنە،
كسدى دېلىمىزى، او دونەسدونە.

١١

اللى ايل قاباق قولدور رضاخان،
سوردو آتىنى سوپىلەدى قان_قان_ا.
اولىدو خىرابە ليك آذربايچان.
يوردوندان ديدور گىن دوشدوايشچىلار،
قويمادى توخوما قالى ، فرىشچىلار.

١٢

دەيىشىمك اىستەدى آنا دېلىمى،
سوپوب داغىتىدى اصلان ائلىمى،
قويمادى خوش كىچە هەچ بيرايلىمى،
قارانلىق چوڭدو يېزىم دىوار،
ووردولار خلقىنە ھەرگۈن بىرىمارا،

١٣

رضاخان اوغلودا باستین گىيردى،
 مېنلرجه چنایت باشا پتىرىدى،
 ئولدوردو، كىسى، باسى، اپتىرىدى،
 چوخ اوخلار ووردو قلىبىنه ئىلين،
 كىسىك اىستىدى كوكۇندىن دىلىن.

١٤

رضاخان ئولدو، اوغلودا قاچىدى،
 يوردو مداينىدە گول، چىچك آچىدى،
 گىونش وطنە، ايشيقىلار ماچىدى،
 حقىقت پازلارى، باطل بوج اولدو،
 وارلىغىم قالدى، حق سىز، هئچ اولدو.

وولقان

از نامه های رسیده :

فرزندان غیور آذربایجان درود و سلام گرم مرد پیشیرید

همه مامیدانیم مبارزه قهرمانانه مردم ایران در راه رهائی از قید استبداد و استعمار مبارزه پیوستگی و اتحاد و هماهنگی عموم رزمندگان ایران بوده و یقیناً همان وحدت و همبستگی مردم از جان گذشته ایران است که موجب تقویت و پیش بردازمانهای این ملت ستمزده خواهد بود.

مامالت ایران خصوصاً مردم آذربایجان بهتر میدانیم که ۵۰ سال مدام استبداد محض توانست به خفغان خود دوام دهد و میهن مارا جولانگاه امپریالیسم جهانی سازد واستبداد در تمام دوران ظلمانی خود تآنجانیکه در قدرت و سیطره اش بود تلاش کرده تاریزمندگان اصیل و راستین وطن مانتوانند اهداف آزادیخواهانه خود را بمرحله عمل درآورند و تأثراً نست جلو همنگی و عقیدتی آنها را برای رسیدن بیک هدف مشترک سد نمود و این جدائی و پاشیدگی افکار دلتواه استبداد بود و همواره با تبلیغات زهرآگین دشمنان مارا علیه اتفاق و نبرد جانانه تقویت مینمود و عوامل رژیم استبداد و نوکران استعمار شیوه تهمت زدن و بدنام کردن گردانهای رزمnde راوسیله مطمئن برای تفرقه وجودی دربین آنها می دانست و حتی پادوهای استبداد و استعمار با چنین نقشه رزیلانه ورسوا مردم را بجان هم می آنداختند و در کارشان توفيق هم می یافتند. ما از این نمونه ها در تاریخ وطن خود زیاد داریم پایمال نمودن دست آوریهای دوران انقلاب مشروطه و نهضت ملی کردن صنعت نفت پس از بروز تفرقه در میان وطن پرستان امکان پذیر گردید هفتاد و اندي سال پیش هم دشمنان آزادی در تبریز با یعنی شیوه ناپسند و مندوم دست زدند و خواستند بین مجاهدین جان برکف جدایی

پیاندازند و خمرادر اسوار شوند تا آنجاییکه سخنوران و گویندگان حتی شعر اشعاری
بزیان شیرین ترکی ساخته و در محافای و مجالس و همچنین در سنگرهای با صدای حزین
میخوانند که یکی دو نمونه آنرا در زیر ملاحظه مینمایید.

آیل ای ملت هالی بونه جهل و نه جهالت
یاتما قارداش بیر اویان گندی قاباگاهامی ملت

ائیله غیرت ائیله همت گندیه ایرانمن الدن

علم سیزلاق بوگوزل فیرقه لره تفرقه سائدی

بپری سنی بپری شیعه دیوبن قیلدی عداوت

ائیله غیرت ائیله همت گندیه ایرانمن الدن

در آن موقع به ابتکار رادمردان راستین آزادی خواهان شالوده انجمن آذربایجان
ریخته شد و آزاد مردان دورهم جمع شدند و برای پیش برد اهداف عالی خود از آن
مرکز الهام می گرفتند حتی تا آنجاکه پس از بتوب پسته شدن مجلس شورای اسلامی از
طرف محمد علیشاه آن سفاک و جلال نابکار بسر کردگی لیاخوف انجمن آذربایجان
موجودیت خود را به تمام جهانیان اعلام و به قائم مقامی مجلس شورا اظهار وجود کرد.
حالا ای برادران غیور آذربایجان انجمن آذربایجان که به همت والای فرزندان
خلف نیاکان و اجداد خود مدتها است تشکیل و اعلام موجودیت نموده به پیری از
هدفهای مقدس، گندشه و بادر نظر گرفتن شرایط روز از همه برادران آذربایجانی
انتظار و توقع دارد که دست یگانگی و برادری بسوی آنها دراز کرده تابا اجتماع خود
در این انجمن بتوانند دین خودشان را که در برابر نسل حاضر بپوش نسل آینده بگردند
دارند سمیانه ادا نمایند.

برای همه آذربایجانیان خصوصاً ساکنین تهران فرض است بدون کوچکترین
شک و تردید و بدون اینکه وقت و زمان را از دست بدهند با آغوش باز و مثل پروانه
دور این شمع جمع شده وظیفه ملی و وجود این خودشان را بمنصب خلیه و بر ساند و بدانند
ذرهای هفت و قصور آنها را در پیشگاه آینده کان و نسل های بعدی سرافکنده و
شرمسار خواهد نمود.

این انجمن خانه شماست در این محل هر طبقه و هر قشر ولايه اجتماعی برای
رهانی از قید استبداد و درهم نور دیدن سلطه استعمار جهانی باید در معتبر آزادی عبور
کند بپوش در این ایام و روزهای حساس که مسائل ضروری مخصوصاً مسئله خود مختاری
طرح است که در سرنوشت و مقدرات همه آذربایجانیان اثر غیرقابل انکار دارد زرده
غفلت موجب شکست آرمانهای ملی خواهد بود (چون منظور از خود مختاری در نظام
جمهوری اسلام در بیانیه انجمن آذربایجان بتاریخ پانزدهم تیرماه ۱۳۵۸ بطور جامع

وصریح جزء بجزء ذکر وقید شده است پس احتیاج نمی‌بینم درباره آن به مطلبی اشاره نمایم و دوستانرا بمطالعه بیانیه دعوت میکنم).

اما در اینجا لازم میدانم بعض همشهریها تمامی آذربایجانیان غیور و دلاور هوشدار دهم که این شماها هستید مثل پدران و اجدادتان بضورت تاریخی که امروز وطن ما پاید بحقوق انسانی خود برسد وظلم و بیدادگری را ریشه کن کرده سایه عبوس اختناق و تفییش عقاید از میان برخیزد و تبادل اندیشه و افکار آزاد باشد و فرهنگ ملی ماز بہترین دست آورد انقلاب یهود مند گردد باید دست برادری و دست همت بطرف انجمن آذربایجان درازکرده باحضور خود تبادل نظر و درد دل نمودن و دادن هر نوع پیشنهاد مغاید و حتی بالانتقاد نمودنها سازنده بلکه بتوانیم بسرمنزل مقصود رسیده و دین مسلم خودمان را بزادگاه خود ادا نموده و در غرفه این پندار نباشیم که باراین مصیبت را به تنهائی نتوانیم بدوش کشیم و اگر امروز پیروزی گوشچشمی بمانشان داده آنچنان بیهیجان بیاییم که گوئی کار تمام شده است. ما امروز احتیاج به یک خانه‌تکانی انقلابی داریم و باید بیش از پیش هم‌بسته و متعدد شویم.

در پایان با صدای رسا فریادزده میگوییم ای مردم قهرمان و آزاده آذربایجان ای فرزندان خلف ستارخانها و باقرخانها ثقة‌الاسلامها و علی مسیوها حسین‌خان با غبانها و هزاران هزار دلاوران بانام و گمنام دیگر راه آزادی امید اکثر هموطنان ما چه کرد چه بلوچ ترکمن عرب فارس نظربرسالت تاریخی و سوابق ممتد مبارزه آذربایجان و آذربایجانی بشما مردان رزم‌منده بسته است بنا براین تمنا دارد در این لحظات سرنوشت‌ساز حب و بغض بخود راه نداده واژ وظیفه اصلی بازنمانیم ما باید نام انتخار آمیز گذشتگان خودمان را بانشان دادن اتحاد و یگانگی و همبستگی جاوید نگاه داریم.

توفیق همه مبارزان راه آزادی آرزوی قلبی من است.

نویسنده - مهدی دربانی

تهران ۲۸ مردادماه ۵۸

طالقانی بابا! خلقین آناسی!

مباز ملته روحانی آتا
طالقانی بابا ای بؤپوک انسان
نیه یومدون ملته باخان گۆزلرین
سن ایدین مشکللری ایسلیدن آسان
بیلردم قلېیندە نەلس وار ایدى
سن ایدین ائللرین دردینه درمان
چوخلارى ساخلاپىپ قلېیندە سۈزو
دانىش خىرس سۈزلەر آغىزىنا قربان
قارايىرە گىرسىن نانجىپىلىرى
نه تانرى تانير لار نە دەكى قرآن
آنچاق شىرىن قايغۇ مەتىن قايغۇدور
دويغۇ سوز انساندا نە گەر رايمان
ايگىد قىزون اولدو زندان يولداشون
دشمنە ياداولدۇن دوستا مەربان
ھىچ كمین يىلونىدا قويو قازامادى
دىلى ئىن دە دردین ايلەدى عنوان

واله

ای اردەلتى كىشى محترم آتا
قوجامان معلم مجاهد بابا
باخىشىن ايتىيدى دوشونجەن درين
يانان اور كىلدەن آخان سرین سرین
سۈزۈنده نىدر كىسىر وار ايدى
ايستى نفسىنده اثر وار ايدى
بو معروم مەتىن سىنە دىر گۆزو
دانىشماسان يانار اووه گىمین كۆزو
 يولسوز مەتكىرلەر كىسىر جىپلىرى
آلە ايستەمە يېر بو جىپلىرى
مەتىن قايغۇ سو چتىن قايغۇ دور
انسانى قايغۇ ياچىن دويغۇدور
قارازىندانلاردا آغاردى ياشۇن
مەتىن دردېلە آخىدى گۆز باشۇن
واله حق يولوندان هرگز آزمادى
سۈزلىرىن سىنە فارسى يازمىداى

بازگشت بوطن

آقای پروفسور غلامحسین بیگدلی سی و سه سال پیش بعلت مبارزه با رژیم شاه سابق مجبور به ترک وطن گردید و مالیان درازیست که در باکو استاد تاریخ ادبیات ایران و آذربایجان بوده و عضوار شد آکادمی علوم آذربایجان شوزوی است، پروفسور بیگدلی در عین حال یکی از شعرای بر جسته‌های معاصر میباشد. در اشعار وی که بفارسی و ترکی آذری در حسرت وطن سروده است سوز و گداز شاعر دورافتاده از مام میهن بهترین و مؤثرترین وجهی پیان گردیده است. در این شماره نمونه‌ای از شعر فارسی و ترکی ایشان را نقل مینماییم. شعر فارسی وی ترجمه شاعر نسیمی شاعر معروف آذربایجان در قرن ۱۶ میلادی است شعر ترکی ایشان در رثای واحد شاعر غزل‌سرای بزرگ آذربایجان شوری است که چند سال قبل فوت نمود آقای بیگدلی در خانه محقر شاعر فقید در رثای او سروده است، شعر ترکی بخط خود استاد است.

عمادالدین نسیمی

غلامحسین بیگدلی

ینه

هنوز

شول شمعی گور که نورینه پروانه‌ام ینه
باش اوینا ماقدا گور نیجه مردانه‌ام ینه
ساقی لبینده‌ن اسرو میشم اشول قدحن اوش^۱
مستانه گوزل‌رین کیمی مستانه‌ام ینه
قالو بلاده کوی خرابات ایدی پریم
شول معنیدن مجاور میخانه‌ام ینه
بزم از لده هم نتسیم گر چه جام ایدی
شکر ایله‌رم که هدم پیمانه‌ام ینه
عشقینده‌ای جمال‌له افسانه فی المثل
خلقین دیلینده گور نیجه افسانه‌ام ینه
ای یلمن بوجان عزیزین حقیقتین
جانی بیلانه صور که نه جانانه‌ام ینه

من بر شرار شمع تو پروانه‌ام هنوز
در بذل سر نگر که چه مردانه‌ام هنوز
از باده لبان تو آنگونه سرخوشم
چون چشم‌های مست تو مستانه‌ام هنوز
صیح ازل مرا بخرابات جای بود
زازو مجاور می و میخانه‌ام هنوز
روز است هم نفسیم گر چه جام بود
شکر خدا که هدم پیمانه‌ام هنوز
در عشق روی ماه تو ای مظہر جمال
اندر زبان خلق چه افسانه‌ام هنوز
ای آنکه غافلی تو زمقدار جان خود
از قدردان پرس چه جانانه‌ام هنوز

من کرده‌ام عمارت اندیشه را خراب
بر گنج بیکران تو ویرانه‌ام هنوز
یارب چه سحرمیکند این عشهه گپری
بر جعد زلف اوست که دیوانه‌ام هنوز
ای آنکه قدر گوهر خود در کشیده
من نیز گوهرم دز و دردانه‌ام هنوز
چون دیده‌ام بروی مهت زلف و خال تو
دائم چو صید در صدد دانه‌ام هنوز
رمز دهان تو چو نسیمی نمود کشف
مفتاح خیبرا بین که دندانه‌ام هنوز
یادگار روزهای جشن ششصد ساله نسیمی

اندیشه‌نین عمارتیمی قیلمیشام خراب
شول گنج بی‌نهایته ویرانه‌ام ینه
یارب نه سحرای در شوپری شکل و شیوه کیم
زنگیر جعده زلفته دیوانه‌ام ینه
ای گوهرین بهاسینی مقدارینی بیلن
اصدافت ایچینده گورکه نه در دنده‌ام ینه
یوز کنده‌ای صنم گوره‌لی زلف و خالکی
دام بلاده دانه‌کبی دانه‌ام ینه
کشف ایله‌دی نسیمی دهانین رمزینی
مفتاح غیبه گورکه نه دندانه‌ام ینه

باکی ۱۳- سینتیاپر ۱۹۷۳

گوشه‌های امیرکن

واحدی داغی
 با تیش گردید
 گنی درازانده با تیش گردید
 آین اور تو شد و بارود پربره بینا
 گزنشی منزه پا تیش گردید
 برف سایر نظکین هرزه الی
 یونی پیچ پیش تیش گردید
 او غزل گهز سلطان اویش
 بالینا آفرز قاتیش گوزید
 نیز با خدمتکنی گردید
 بزمیت آند با تیش گردید
 کوی گزو، فان آزادی میل و زدن
 بس بوئن شن لیکی آتیش گردید
 خشن، درخواست و هشی غسل
 تیش زهرینی داد میش گردید ...
 بیکلی واحدی پیش اول نزدیک
 شاهی شاهی باش تیش گردید

بکی ۱۹۶۵ نویسنده

مهدی

تاله ستاری واحدی اولم خرچان
 بشید پیش این گردید، چن ماریتال
 دی خصله ای ای ای ای ای ای ای ای
 پیش بیش بیش بیش بیش بیش بیش

خبرلور

- ۱- تو فارقانلى عاشق عباسين حقييده مقاله نين ايكىنجى قسمتى مجله ميز با غلاندىقدان صونرا اليمىزه چاتدى. آقاي عباس مهياردان عذر ديله مكله مقاله نين ايكىنجى قسمتى كله جك سايمىزدا بير اخيلا جاقدير.
- ۲- هفتەلیك آذربايجان آيندە روزنامەسى اىكىدىلە (فارسى و ترکى آذرى) آقاي مدرسين مىديرىتى ايلە تبرىزدە نشرائىدىلير. روزنامەتىن خلق خدمتىنده توفيقىتىنى ديلە مكله او خوجو لارىمىزابو روزنامەنى او خومالارىنى توصىيە ائديرىك .

وارلېق

مجله ماھانه فرهنگى، ادبى و هنرى
(بىزبانلارى فارسى و ترکى آذرى)
تحت نظر هىئت تحریرى يە
مدیر مستول دكترجواد هىئت
محل ادارە: تهران، خيابان مصدق، گوچه بىدى شماره ۱۷۵
تلفن { ۶۴۵۱۱۷
 761836

چاپ كاويان - ميدان بهارستان

قيمت ۵۰ رىال